

Αντιφωνητής

Γιά μιά φούχτα εϋ
ζοῦμε ὄλοι μας

Ο. ΕΛΥΤΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 7ο / ΑΡ. Φ. 176 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Από τήν Κύπρο στόν Πόντο (ποδοσφαιρικά, ἔστω!)

Από τίς μεγαλύτερες κυπριακές ἐπιτυχίες στό ποδόσφαιρο ἦταν ἡ πρόκριση τῆς Ἀνόρθωσης σέ βάρους τῆς Τράμπζον Σπόρ. Θά προτιμούσαμε βεβαίως ἀντίπαλο ἀπό πόλη γνήσια τουρκική κι ὄχι τοῦ Πόντου ἀλλά δέν πειράζει. Οἱ γαλανόλευκες πού ἀνέμισαν ἐνώπιον τῆς ὁμάδας ἀπό τήν Τραπεζούντα ὅτι «ἡ Κύπρος εἶναι Ἑλλάδα!» μᾶς ἀρκεῖ...

Οἱ καλοκαιρικές θεομηνίες συνεχίζονται Σκατοπλημμύρα ἀγγλογλωσσίας

New look γιά τό ὑποκατάστημα τοῦ ΟΤΕ στήν Κομοτηνί, Greece. Οἱ πελάτες πλέον νιώθουν πολύ high, μέ τέτοιες trendy ἐπιγραφές, στά πιά in χρώματα τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἰδίως αὐτό τό «shop» πού κυριαρχεῖ ὄχι μόνο βοηθάει τούς χιλιάδες tourists ἀλλά καί θά σέ κάνει πολύ cool ὅποτε πᾶς νά πληρώσεις τά gamisiatika τοῦ κάθε Vourlou(mi)

Α-Π-Ο-Κ-Λ-Ε-Ι-Σ-Τ-Ι-Κ-Ο ! Γιατί δέν ἔρχονται οἱ Ρῶσοι;

Σέ κόκκινο ἀπό πορτοκαλί ἀνήλθε, σύμφωνα μέ ἀποκλειστικές πληροφορίες τοῦ «Α», τό ἐπίπεδο συναγεμιοῦ στό περίφημο τουριστικό θέρετρο τοῦ Θρακιστάν Gatzolian Bay! Παρά τήν ἐπιφανειακή ἡρεμία πού ἐπικρατεῖ στήν περιοχή, ἀριστα ἐνημερωμένες πηγές ἀναφέρουν ὅτι μεταξύ τῶν Ρώσων τουριστῶν πού ἐπρόκειτο νά μᾶς κατακλύσουν παρεισέφρυσαν καί Τσετσένοι ἀντάρτες οἱ ὁποῖοι σέ συνεργασία μέ τόν τοπικό πυρήνα τῆς Ἑλλάδας τῆς Τενεκέ Μαχαλά μέ τήν ἐπωνυμία «WTMT- wild thracian muslim terrorists» καί ἀρχηγό τόν Boudour Al Hazouahri, ἀπεργάζονταν σενάρια μείζονος τρομοκρατικῆς ἐνέργειας στήν περιοχή. Φαίνεται μάλιστα πῶς εἶχαν ἤδη θέσει σέ ἐφαρμογή τήν πρώτη φάση τοῦ σχεδίου τους, μέ τήν μόλυνση τῶν κουνουπιῶν/ ἑλικοπτέρων πού ἐπιχειροῦν ἀπό τή βάση τῆς περιοχῆς τῶν Φερῶν μέ ἕνα σπάνιο ἰό ὁ ὁποῖος μεταδιδόμενος προκαλεῖ ἀκατάσχετες διάρροιες στά ἀνυποψίαστα θύματα μέ ἄμεσο κίνδυνο βαριάς ἀφυδάτωσης καί κώματος (ἄλλου ἀπό αὐτό στό ὁποῖο βρίσκεται μονίμως ὁ πληθυσμός).

Συνέχεια στή σελίδα 4

Τό λατινοαμερικάνικο Ἄλ Τζαζίρα καί ἡ ρωσορθόδοξη Σωτηρία

Ἡ 24η Ἰουλίου 2005, 222 χρόνια ἀπό τή μέρα γέννησης τοῦ Σιμόν Μπολιβάρ, ἦταν μία ἱστορική μέρα: Ἐγκαινιάστηκε στό Καρακάς τό παναμερικανικό δορυφορικό κανάλι Telesur, «μία λατινοαμερικανική ματιά στή Λατινική Ἀμερική», ὑλοποιώντας σχετική πρόταση τοῦ Φιντέλ Κάστρο.

Χορηγοί του εἶναι οἱ κυβερνήσεις τῆς Βενεζουέλας (5 ἐκ. \$), τῆς Κούβας, τῆς Ἀργεντινῆς καί τῆς Οὔρουγουάης καί ἐπικεφαλῆς του εἶναι ὁ Andrés Izarra (πού παραιτήθηκε ἀπό ὑπουργός Ἐπικοινωνιῶν καί Πληροφοριῶν στήν κυβέρνηση Τσάβες γιά νά ἀναλάβει τή νέα του θέση), διευθυντής του δέ ὁ Ἀράμ Ἀχαρονιάν, δημοσιογράφος τῆς Οὔρουγουάης κι ἐκδότης τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ Question, πού ἔζησε πολλά χρόνια στήν Βενεζουέλα.

Ὁ Izarra περιέγραψε τό Telesur ὡς «πρωτοβουλία κατά τοῦ πολιτιστικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καί κάθε εἶδους ἱμπεριαλισμοῦ», διευκρινίζοντας ταυτόχρονα πῶς δέν πρέπει νά ἐκληφθεῖ ὡς πρωτοβουλία κατά τοῦ φίλου λαοῦ τῶν ΗΠΑ. Ὁ δέ Ἀχαρονιάν εἶπε πῶς «δέν γίνεται νά ἀλλάξεις τήν πραγματικότητα ἂν δέν τήν δεῖς πρῶτα πῶς ἔχει, κάτι πού ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερο πρόβλημα τῶν Λατινοαμερικανῶν. Ὁ (Οὔρουγουανός συγγραφέας) Ἐδουάρδο Γκαλεάνο λέει ὅτι ἐπί 513 χρόνια ἐκπαιδεύμαστε νά βλέπουμε τούς ἑαυτούς μας μέ μάτια ἄλλων, μέ τά μάτια τῶν ξένων. Σήμερα ξεκινᾶμε νά κοιτάζουμε μέ τά δικά μας μάτια. Κουραστήκαμε νά μᾶς λένε ποιοί εἴμαστε, πῶς εἴμαστε καί πῶς θάπρεπε νά μᾶς... Στίς μέρες μας ἡ μηνιακή δικτατορία προσπαθεῖ νά ὑποσκελίσει τήν στρατιωτική δικτατορία (...) Εἶναι καιρός νά σκεφτοῦμε τήν κατασκευή ἑνός παγκόσμιου ὀπτικοακουστικοῦ μέσου πού θά κηρύσσει μιάν ἀληθινή θέαση τῆς κοινωνικῆς καί πολιτισμικῆς μας διαφορετικότητας. Πρόκειται γιά παγκόσμια, ὑψηλοῦ ἐπιπέδου δομή γιά τή διάδοση τῆς προοδευτικῆς ὀπτικῆς, τῆς πολιτισμικῆς μας ἐτερότητας καί τήν ἐνίσχυση τῆς ἱστορικῆς μνήμης καί τῆς συλλογικῆς ταυτότητας τῶν λαῶν μας (...) Ξεκινήσαμε τό ξήλωμα τοῦ μηνιακοῦ λατιφούντιου τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, στό ὁποῖο βρισκόμαστε, γιά τόν ἐκδημοκρατισμό τοῦ τηλεοπτικοῦ φάσματος».

Πολυσήμαντη εἶναι καί ἡ σύνθεση τοῦ Δ.Σ. τοῦ «Τελεσοῦρ», μέ προσωπικότητες ἀπό τήν Λατινική Ἀμερική, τίς ΗΠΑ καί τήν Εὐρώπη: Μεταξύ αὐτῶν ὁ Πακιστανικῆς καταγωγῆς Βρετανός συγγραφέας Ταρίκ Ἄλι, ὁ Νικαραγουανός ποιητής, ἐπίσκοπος καί πρῶην ὑπουργός τῶν Σαντινίστας Ἐρνέστο Καρντενάλ, ὁ

Οὔρουγουανός συγγραφέας Ἐντουάρντο Γκαλεάνο, ὁ διευθυντής τῆς Le Monde Diplomatique Ἰγνάτιο Ραμονέ, ὁ ἰδρυτής τοῦ Free Software Foundation Ρίτσαρντ Στάλλμαν, ὁ Ἀμερικανός δημοσιογράφος Σαούλ Λαντάου, ὁ ἠθοποιός Ντάνυ Γκλόβερ, ὁ τραγουδιστής Χάρυ Μπελαφόντε, καί ὁ νομπελίστας Εἰρήνης Ἀντόλφο Πέρες Ἐσκιβέλ.

Ὁ Ταρίκ Ἄλι παραλλήλως τήν δημιουργία τοῦ Τελεσοῦρ μέ κείνην τοῦ Ἄλ Τζαζίρα (ὁ Τσάβες μίλησε καί γιά «στρατηγική συμμαχία» τῶν δύο καναλιῶν) καί χαρακτηρίσε ἐξαιρετικά σημαντικό τό ὅτι τά 4 κράτη δημιουργοῦν τήν πιθανότητα ἑνός ἐντελῶς καινούργιου τύπου τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ, ὥστε μέ μηνιακοῦς ὄρους νά ἀμφισβητηθεῖ ἡ δικτατορία τοῦ μεγάλου κεφαλαίου μέ τήν δημοκρατία τῆς ἀλήθειας. «Παρότι ὑπάρχουν πολλά διαφορετικά κανάλια στόν κόσμο, ὅλα λένε τό ἴδιο πράγμα, ὅποτε αὐτή ἡ αἰσθησις τῆς ποικιλομορφίας εἶναι ψεύτικη», τόνισε ὁ γνωστός διανοούμενος πού τολμάει νά λείει τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους. Ὁ διευθυντής τῆς Le Monde Diplomatique, Ἰγνάτιο Ραμονέ, ἔδωσε ἔμφαση στό πόσο σημαντικό εἶναι πλέον γιά κυρίαρχες χώρες νά ἐλέγξουν τήν πληροφόρησή τους, θυμίζοντας τό πραξικόπημα τοῦ 2002 στήν Βενεζουέλα πού τό διεκώλυσε τά ΜΜΕ ἀλλά ἀνετράπη ἀπό ἕναν λαό πού ἔχει ἀρχίσει νά τά ἀμφισβητεῖ. «Χώρα πού δέν ἐλέγχει τήν πληροφόρησή της δέν εἶναι κυρίαρχη» εἶπε ὁ Ραμονέ.

Οἱ ἀντιδράσεις δέν ἄρρησαν. Πρῖν ἀκόμη ἐκπέμψει τό Τελεσοῦρ, τό ἀμερικανικό Κογκρέσο ψήφισε ἐρτζιανά ἀντίποινα κατά τοῦ «ἐχθροῦ τῆς ἐλευθερίας» Τσάβες καί μέλη του σάν τόν Κόνι Μάκ ἐκτίμησαν πῶς ὑπονομεύεται ἡ ἰσορροπία δυνάμεων στό δυτικό ἡμισφαίριο. Ὁ Ἀχαρονιάν ἀπάντησε πῶς οἱ ἀντιδράσεις τόν πείθουν ὅτι βαδίζει σωστά! **Καί στή Ρωσία**

Τό νέο δορυφορικό κανάλι τῆς Ρωσίας «Σπᾶς» (δηλ. «Σωτηρία») ἀνήκει στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς χώρας καί ἔχει, πέραν τῆς θρησκευτικῆς του διάστασης, καθαρά εἰδησεογραφικό καί πολιτιστικό χαρακτήρα. Ὁ φιλόσοφος Ἀλεξάντερ Ντούγκιν πού θά παρουσιάσει πολιτικές ἀναλύσεις ἀπό τίς συχνότερες τοῦ «Σπᾶς» λέει ὅτι ἡ Ρωσία χρειάζοταν ἕνα τέτοιο κανάλι χρόνια τώρα: «Σήμερα ἡ ρωσική τηλεόραση διασκεδάζει τόν κόσμο κι αὐτό σημαίνει ὅτι κομματιάζει τήν κοινωνία. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ διασκέδαση εἶναι ἕνα πολύ ἀρνητικό καί ἀχρηστο πρᾶγμα. Διαβρώνει τήν ἀτομική ταυτότητα, τήν κοινωνική ταυτότητα καί τελικά τήν ταυτότητα ὅλης τῆς χώρας. Ἡ Ρωσία διασκεδάσε καί ὡς ἀποτέλεσμα οἱ Ρῶσοι ἔχουν χαθεῖ». Ἡ βουλευτῆς **Ναταλία Ναρσόνιτσαγια** πού θά ἔχει ἐπίσης ἐκπομπή στό κανάλι λέει ὅτι θέλει νά βοηθήσει στήν ἐκ νέου ἀνακάλυψη τῆς αἰσθησις ταυτότητας καί ἐνότητος τῶν Ρώσων. Ὁ διευθυντής **Ἰβάν Ντεμίντωφ** κρίνει πῶς «οἱ Ρῶσοι ἀπό ἔθνος κατάντησαν ἀπλός πληθυσμός καί οἱ ἄνθρωποι περιμένουν κάτι πού θά τούς ξαναφέρει κοντά ὅπως παλιά, νά νιώσουν ἕνα βαθύ αἰσθησις τῆς ἱστορίας τους καί τοῦ ἔθνους τους».

ΗΠΑ: Ὁ ἀληθινός πατριωτισμός

Καθώς τά πράματα ὄλο καί σκουραίνουν γιά τίς ἀμερικανικές δυνάμεις Κατοχῆς στό Ἰράκ (χαρακτηριστική ἡ περίπτωση

τῆς ἐπίθεσης ἀνταρτῶν μέ 14 νεκροῦς ἀξιωματικοῦ τοῦ Μηχανικοῦ στίς 3 Αὐγούστου), ἡ ἀντίδραση στίς ΗΠΑ μεγαλώνει, χωρίς ὅμως ἀκόμη νά βρῖσκει ἀνάλογη ἔκφραση στά ἐλεγχόμενα ΜΜΕ τῆς χώρας. Πέρα ἀπό ὅσα φημολογοῦνται - π.χ. γιά τήν ἐκδίωξη τοῦ στρατηγοῦ Κέβιν Μπέρνς γιά δήθεν σεξουαλική παρεκτροπή, ἐνῶ ἀνῆκε στούς ἀντιτιθέμενους στό νεοσυντηρητικό λόμπυ τοῦ πολέμου, ὑπάρχουν καί φωτεινές περιπτώσεις σάν τοῦ λοχία Κέβιν Μπέντερμαν (στή φωτογραφία) πού τιμωρήθηκε ἀπό Στρατοδικεῖο σέ 15 μῆνες φυλάκιση ἐπειδή ἀρνήθηκε νά γυρίσει στό Ἰράκ γιά λόγους συνείδησης. Εἶναι σημαντικό ὅτι ἀθώωθηκε γιά τήν κατηγορία τῆς λιποταξίας πού θά ἐπέφερε πονή 5 χρόνων (ὅπως συνέβαινε μέ τούς ἀρνητές στρατεύους στό Βιετνάμ). Χαρακτηριστικό τό θαρραλέο γράμμα τοῦ Μπέντερμαν στόν Πρόεδρο Μπους, ὅπου μεταξύ ἄλλων τοῦ γράφει: «Ἐξί μῆνες καί κανένα ὄπλο μαζικῆς καταστροφῆς δέν εἶδα. Λάμβανα ἐντολές νά πυροβολῶ παιδιά πού μᾶς πετοῦσαν μικρές πέτρες. 1200 στρατιῶτες μας πέθαναν στό Ἰράκ γιά ν' ἀποκτήσεις καναδυό δισ. δολάρια ἀκόμη. Δέν ἀξίζεις οὔτε τή σκόνη τῶν ἀρβύλων τους. Κατατάχτηκα στό Στρατό γιά νά ὑπερασπισθῶ τήν πατρίδα μου κι ὄχι γιά νά γίνω θεραπαινίδα ἑνός πολιτικοῦ δεσπότη. Θέλω νά τιμῶ τό συμβόλαιό μου πού λέει ὅτι κατατάχτηκα γιά νά προστατέψω τή χώρα ἀπό κάθε ἐχθρό, ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό, καί κατ' ἐμέ εἶσαι ἐσωτερικός ἐχθρός τῶν ΗΠΑ.»!!!

Κεφαλαιοκρατικές κορώνες «αθέμιτου ανταγωνισμού» για εκποίηση της Ολυμπιακής

Η Ολυμπιακή Αεροπορία αποτελεί αυτήν την περίοδο την προτεραιότητα της κυβέρνησης σε ό,τι αφορά τις αποκρατικοποιήσεις. Η εταιρία κρίθηκε ζημιολογία για το δημόσιο και ήδη τα συσσωρευμένα χρέη της θεωρούνται εξαιρετικά δύσκολο να αποπληρωθούν. Προσπάθεια σωτηρίας της επιχείρησης έγινε, όμως η Κομισιόν, με παρέμβασή της, δεν επέτρεψε στην ελληνική πολιτεία να χρηματοδοτήσει την επιχείρηση, θεωρώντας πως μια τέτοιου είδους παρέμβαση συνιστά αθέμιτο ανταγωνισμό απέναντι στις υπόλοιπες ιδιωτικές αεροπορικές εταιρίες. Επιπλέον, η Κομισιόν απαιτεί από την Ολυμπιακή να επιστρέψει στο ελληνικό δημόσιο 200 εκ. € παλαιότερων κρατικών επιδοτήσεων.

Εδώ προκύπτουν οι πρώτες απορίες: καταρχάς, από τη στιγμή που η Ολυμπιακή είναι κρατική επιχείρηση, δεν είναι εύλογο να χρηματοδοτηθεί από τον ιδιοκτήτη της, δηλαδή από το ελληνικό δημόσιο; Πού βρίσκεται το περίεργο; Φανταζόμαστε, βέβαια, ότι οι ενστάσεις της Κομισιόν μάλλον σχετίζονται με την κακοδιαχείριση της εταιρίας από το ελληνικό δημόσιο. Οι Ευρωπαίοι εταίροι μας πιθανότατα θεωρούν ότι τα μεγάλα ποσά που διατίθενται για την επιχείρηση δεν δικαιολογούνται από το υπολογιζόμενο κόστος λειτουργίας της υπό φυσιολογικές συνθήκες. Λέμε, βέβαια, «πιθανότατα», αφού πρόκειται για υπόθεσή μας με βάση όσα (δεν) μας αποκαλύπτουν οι ιθύνοντες. Εννοείται πως κάθε διευκρίνιση από τους αρμοδίους είναι καλοδεχούμενη. Προς το παρόν, ωστόσο, με βάση όσα λέγονται, η απορία μένει: ποιος θα ενισχύσει οικονομικά μια επιχείρηση, αν όχι ο ιδιοκτήτης της;

Αναφορικά με τις ενστάσεις της Κομισιόν χρειάζεται οπωσδήποτε να διευκρινιστεί από τους αρμοδίους αν υπάρχει θέμα

κακοδιαχείρισης, γιατί – όπως εξηγήσαμε – φαντάζει τελείως παράλογο να μην μπορεί να χρηματοδοτήσει την εταιρία του ο ιδιοκτήτης της. Αν υπάρχει κακοδιαχείριση, σε ποιους τομείς ακριβώς εντοπίζεται; Προσλήφθηκαν υπεράριθμοι εργαζόμενοι; Πραγματοποιήθηκαν προμήθειες σκαφών, καυσίμων ή οτιδήποτε άλλου χρειάζεται η επιχείρηση με τρόπο

ύποπτο και ασύμφορο; Η συντήρηση των σκαφών αποδείχτηκε ανεπαρκής ή επαρκής με πολυέξοδη; Περιμένουμε απαντήσεις.

Αν, πάλι, όντως σχετίζεται με κακοδιαχείριση της επιχείρησης η παρέμβαση της Κομισιόν, η ελληνική κυβέρνηση δεν θα 'πρεπε να της εξηγήσει πως το ελληνικό κράτος χρεώνεται την κακοδιαχείριση εφόσον έλεγχε την εταιρία, επομένως οφείλει να την εξυγιάνει ιόλας; Αφού οι υπεράριθμοι εργαζόμενοι διορίστηκαν από το κράτος, δεν έχει το κράτος ευθύνη για την οικονομική αποκατάσταση της εταιρίας; Αν υπήρξε κακοδιαχείριση σε ζητήματα προμηθειών, συντήρησης ή οτιδήποτε, το κράτος δεν διόρισε τους διευθυντές και τους αρμοδίους της εταιρίας; Συνεπώς, αφού ευθύνεται, θα πρέπει ν' αναλάβει και τις ευθύνες του απέναντι στην επιχείρηση. Τα εξήγησε αυτά κανείς στην Κομισιόν ή υποκύψαμε απλά στις κεφαλαιοκρατικές κορώνες περί «αθέμιτου ανταγωνισμού» μεταξύ των αεροπορικών εταιριών;

Επιπλέον, η Κομισιόν, που κόπτεται για τον «αθέμιτο ανταγωνισμό», εξέτασε αν η Ολυμπιακή λειτουργεί με τους εννοϊκούς

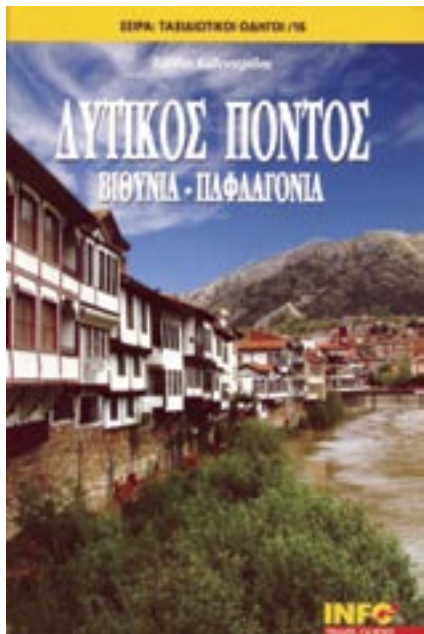
όρους των ιδιωτικών αεροπορικών εταιριών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα; Η Ολυμπιακή, όντας κρατική επιχείρηση, ανέλαβε χρόνια τώρα την εξυπηρέτηση των κατοίκων της ελληνικής περιφέρειας, έστω κι αν πολλά δρομολόγια, με καθαρά επιχειρηματικούς όρους, κρίνονται ασύμφορα κι επιζήμια. Για την Ολυμπιακή δεν τίθεται θέμα αν θα συνδεθούν αεροπορικά το Καστελόριζο, η Αστυπάλαια, η Κάσος, η Λέρος, η Λήμνος, η Σκύρος με την Αθήνα-θα συνδεθούν ασυζητητί. Οι υπόλοιπες, όμως, ιδιωτικές αεροπορικές εταιρίες ανέλαβαν αντίστοιχη δέσμευση όταν έλαβαν τις άδειες λειτουργίας τους; Αν κρίνουμε από τα δρομολόγια τους, προφανώς όχι. Είναι το ίδιο να δρομολογείς αεροσκάφη μόνο στις κερδοφόρες γραμμές (π.χ. προς Θεσσαλονίκη, Αλεξανδρούπολη, Μύκονο, Ρόδο, Ηράκλειο κ.τ.λ.), και το ίδιο να εξυπηρετείς κάθε μικρό ελληνικό νησί με αεροδρόμιο; Στην περίπτωση αυτή, υπεύθυνο της Κομισιόν, υπάρχει ή δεν υπάρχει «αθέμιτος ανταγωνισμός»; Θα 'πρεπε όσες αεροπορικές εταιρίες αδειοδοτούνταν να λειτουργήσουν στην Ελλάδα, να εξυπηρετούν κι αυτούς τους προορισμούς ή όχι; Έχει υποχρέωση η οποιαδήποτε εταιρία, όταν ζητάει άδεια λειτουργίας, να εξυπηρετεί και το κοινωνικό σύνολο ή έχει δικαίωμα μόνο στο κέρδος; Η Ολυμπιακή επιτελεί ευεργετικό έργο για τους Έλληνες πολίτες με οικονομική ζημία της. Αυτό όμως δεν φαίνεται να λαμβάνεται υπόψη. Μας πήρε μόνο ο πόνος για τα ιδιωτικά συμφέροντα, που πλήττονται – τάχα μου – απ' τον «αθέμιτο ανταγωνισμό» της Ολυμπιακής, λες και τα χρήματα της κρατικής ενίσχυσης θα τροφοδοτούσαν κάποια καινούρια επένδυση της εταιρίας, και δεν θα ξεπληρώναν απλά μέρος των χρεών της. Αλήθεια, αν η Ολυμπιακή ιδιωτικοποιηθεί, θα συνεχιστεί η εξυπηρέτηση των κατοίκων της «άγονης γραμμής»; Γιατί αν δεν συμβεί αυτό, δεν βλέπουμε το λόγο γιατί να μην διακοπούν τα αντίστοιχα δρομολόγια και όσο η εταιρία βρίσκεται υπό κρατικό έλεγχο, προκειμένου να κερδίσει το κράτος και όχι οι ιδιώτες. (Φυσικά και θα 'ναι απαράδεκτη

η διακοπή της εξυπηρέτησης οποιουδήποτε κατοίκου της «άγονης γραμμής», αλλά καταδεικνύουμε τα άνισα μέτρα και σταθμά μάλλον υπέρ των ιδιωτών τελικά, και όχι υπέρ της κρατικής επιχείρησης).

Η υποστήριξη της Ολυμπιακής με κατάδειξη της περιγραφείσας πραγματικότητας στην Κομισιόν, αποτελεί υποχρέωση της ελληνικής κυβέρνησης. Δεν μας αποκαλύπτονται, βέβαια, οι χειρισμοί της, αλλά αν δεν κινούνται προς την κατεύθυνση αυτή, προκύπτει θέμα διασφάλισης των εθνικών μας συμφερόντων. Πάντως, μιας και αναφερθήκαμε στους χειρισμούς της κυβέρνησης, το σχέδιο για μετάταξη των υπαλλήλων της Ολυμπιακής ώστε η εταιρία να πουληθεί ευκολότερα δεν είναι παραδεκτό, με την έννοια ότι αν σκοπεύεις να μετατάξεις υπαλλήλους σε άλλους δημόσιους τομείς, γιατί να μην το κάνεις κρατώντας και υπό τον έλεγχό σου την αεροπορική εταιρία, ώστε, εξυγιανοντάς την, να κερδίσεις μελλοντικά απ' αυτήν. Εκτός κι αν οι πολιτικές μας είναι τόσο κοντόφθαλμες, ώστε να περιμένουν μόνο το ρευστό που θα εισέλθει με την πώληση άπαξ στα κρατικά ταμεία, τη στιγμή που ένας σημαντικός πόρος εσόδων θα χαθεί οριστικά για το κράτος, με τους ιδιώτες να πανηγυρίζουν για το «φιλέτο» που εξασφάλισαν. Εξίσου απαράδεκτη είναι και η ανασφάλεια που καλλιεργείται από μέλη του κυβερνώντος κόμματος όταν δηλώνουν πως η Ολυμπιακή ή θα πουληθεί ή θα κλείσει μέσα στον Αύγουστο. Μα, ειλικρινά, θα στηρίξουν την επιχείρηση με τέτοιες εκβιαστικές δηλώσεις; Ποιος υποψήφιος ταξιδιώτης θα επιλέξει την Ολυμπιακή όταν σκέφτεται πως θα χάσει τα χρήματά του αν η εταιρία κλείσει τον Αύγουστο; Είναι ποτέ δυνατόν να ορθοποδήσει μια επιχείρηση, όταν οι ίδιοι οι διαχειριστές της βάζουν τρικλοποδιές;

Στο μέσο του καλοκαιριού, με τα μπάνια του λαού, περιμένουμε τις εξελίξεις, ελπίζοντας στην καλύτερη για το μέλλον της Ολυμπιακής και το συμφέρον των Ελλήνων πολιτών. Θα επαναλάβουμε, ωστόσο, πως «λύσεις» οι οποίες προσφέρουν στο πιάτο των ιδιωτών επιχειρήσεις που μπορούν με σωστή διαχείριση να αποφέρουν κέρδη δεν γίνονται παραδεκτές. Περιμένουμε, επιτέλους, από το ελληνικό κράτος να λειτουργεί τις όποιες επιχειρήσεις με κέρδος, όπως ακριβώς το κατορθώνουν και οι ιδιώτες, και όχι να τις «εξοφλώνονται» για ένα κομμάτι ψωμί. Τέτοιες «λύσεις» μόνο διαχειριστική ανικανότητα ή ύποπτες μεθοδεύσεις υποδηλώνουν, προκαλώντας μακροχρόνια ζημία του εθνικού συμφέροντος μά και τη νοημοσύνη των πολιτών.

Γιάννης Στρούμπας

Καθώς συνεχίζεται ή προσπάθεια των εκδόσεων INFOΓΝΩΜΩΝ για δημιουργία ταξιδιωτικών οδηγιών ποιότητας, τό ελληνικό κοινό, ιδίως δέ τό ποντιακής καταγωγής, έχει ένα ακόμη εύρηστο έγχειρίδιο ιστορίας, γεωγραφίας και περιήγησης για τις άξεχαστες πατρίδες του στή σημερινή Τουρκία. Μετά την Κωνσταντινούπολη, τή Σμύρνη, τήν Καπαδοκία και τήν Μαρυμαρίδα, εκδόθηκε ό οδηγός για τόν Δυτικό Πόντο - Βιθυνία - Παφλαγονία και αναμένεται τώρα και νέος για τόν Ανατολικό Πόντο. Σύμφωνα μέ τόν πρόλογο τού ύπευθύνου έκδοσης Σάββα Καλεντερίδη, ή άγωνία τού ταξιδιώτη νά φτάσει στόν προορισμό του συχνά «τόν κάνει νά προσπεράσει τόπους μέ μεγάλη ιστορία, χωρίς νά δώσει τή σημασία πού πρέπει». Ένας μοναδικός πλοῦτος στοιχείων για όλον τόν Βορρά τής μικρασιατικής χερσονήσου εκτίθεται λεπτομερώς στις 368 σελίδες (!) τού οδηγού πού νομίζουμε ότι είναι παραπάνω από άπαραίτητος για κάθε ταξιδιώτη (κι όχι μόνο). Τέλος, νά σημειώσουμε ότι στή σειρά μέ τούς τρίλωσσους, λεπτομερέστατους χάρτες τής INFOΓΝΩΜΩΝ προστέθηκε ένας ακόμη: Βόσπορος - Ανατολική Θράκη. Όσοι ανατολικοθρακιώτες ταξιδεύουν στά προγονικά τους μέρη θά τόν βρουν χρησιμότατο.

ΤΑ ΚΑΡΑΒΑΝΙΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Πάνω από 1,5 εκατομμύριο Τούρκοι κάθε καλοκαίρι από τα μέσα Ιουλίου μέχρι και τις πρώτες ημέρες του Αυγούστου κατευθύνονται κυρίως από τη Γερμανία, την Ολλανδία και το Βέλγιο στην Τουρκία, για τις καλοκαιρινές διακοπές. Η τεράστια αυτή μετακίνηση αποτελεί αντικείμενο ενασχόλησης των τουρκικών τηλεοπτικών καναλιών ενώ δεν λείπουν και ειδικές εκπομπές όπου δίνονται οδηγίες και πληροφορίες για τις εναλλακτικές διαδρομές κυρίως μέσω Βουλγαρίας.

Τα κοινωνικά χαρακτηριστικά αυτών των ανθρώπων είναι λίγο πολύ ίδια. Πρόκειται για φτωχούς και αγράμματους αγρότες οι οποίες εδώ και κάποιες δεκαετίες εγκατέλειψαν την Τουρκία για να αναζητήσουν καλύτερη τύχη στις ευρωπαϊκές χώρες. Μόνο οι νεότερες γενιές, δηλαδή τα παιδιά που γεννήθηκαν στο εξωτερικό έχουν επηρεαστεί από τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα και έχουν αναδειχθεί πολλοί νέοι επιστήμονες. Όμως η πρώτη γενιά μεταναστών συνεχίζει και στις χώρες που ζει να αναπαράγει τουρκικά πρότυπα σκέψης και συμπεριφοράς, κοινωνικής, θρησκευτικής και εθνικής. Ο εθνικός φανατισμός που υποθάλπεται από τους τουρκικούς συλλόγους και από τη νοσταλγία της πατρίδας είναι κύριο χαρακτηριστικό μεγάλης μερίδας των Τούρκων μεταναστών. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι ανάμεσά τους υπάρχουν και πολλοί μη τουρκοί πληθυσμοί και κυρίως Κούρδοι.

Η μεγάλη μάζα απασχολείται σε ευρωπαϊκές βιομηχανικές μονάδες, ενώ είναι πολλοί οι οποίοι έχουν ανοίξει μικροκαταστήματα και φαγάδικα με επικεφαλής τα Κεμπάπ και Ντονέρ (το αντίστοιχο του γύρου). Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 αναπτύχθηκε μεταξύ των μεταναστών μια ολόκληρη τάξη εμπόρων η οποία από τη μια εξαγει γερμανικά κυρίως προϊόντα προς την Τουρκία αλλά από την άλλη εισάγει πολύ μεγαλύτερες ποσότητες τουρκικών προϊόντων (αγροτικών, επίπλων κλπ) στη Γερμανία. Η τάξη αυτή αφενός έχει

πλουτίσει από το αυξανόμενης κλίμακας εμπόριο αλλά από την άλλη αποτελεί για την ίδια την Τουρκία μία ισχυρή εμπορική και πολιτική δύναμη στην Ευρώπη. Η δυναμική των Τούρκων μεταναστών δεν εξαντλείται στις δυτικοευρωπαϊκές χώρες αλλά απλώνεται σε όλες τις χώρες της Χερσονήσου του Αίμου, από τη Μολδαβία (με επενδύσεις στον τραπεζικό τομέα, στις τηλεπικοινωνίες και σε δεκάδες μικρές ιδιωτικές μικροεπενδύσεις) μέχρι την Αλβανία και τη Βουλγαρία. Στην τελευταία μάλιστα η τουρκική παρουσία είναι τεράστια. Μάρτυρας της τουρκικής οικονομικής διείσδυσης στα Βαλκάνια των αγροτικών αλλά και βιομηχανικών προϊόντων της είναι οι αγορές των χωρών αυτών όπου δεν υπάρχει περίπτωση να μη βρει κάποιος τουρκικό προϊόν, αλλά και τα ατελείωτα φορτηγά TIR που κινούνται στους εθνικούς δρόμους των χωρών αυτών.

Οι Τούρκοι μετανάστες αποτελούν μία σημαντική πολιτική δύναμη για την Τουρκία, η οποία κινητοποιείται σε κάθε τουρκικό εθνικό θέμα. Αν και η πλειοψηφία διακατέχεται από εθνικιστικά φρονήματα, εν τούτοις κάποιοι έχουν επηρεαστεί από το ευρωπαϊκό πνεύμα και αντιμετωπίζουν με κριτικό βλέμμα τους τουρκοφίλους μεγαλοϊδεατισμούς. Τούρκος μετανάστης που διέβαινε προ μηνός για πρώτη φορά οδικώς τη γέφυρα του Έβρου, εντυπωσιάστηκε από την εικόνα των Ελλήνων και Τούρκων φρουρών, οι οποίοι σε πολύ κοντινή απόσταση διατηρούσαν φιλικές σχέσεις μεταξύ τους. Έσπευσε να σχολιάσει ότι πρόκειται για ένα όμορφο σκηνικό το οποίο διαφέρει από όσα του δίδαξαν στο σχολείο, σε ένα χωριό του Πόντου, ότι δηλαδή οι Έλληνες είναι εχθροί των Τούρκων κλπ. Παρατήρησε ότι ούτε στα σύνορα αλλά και ούτε μέσα στην Ελλάδα, αντιμετώπισε εχθρική συμπεριφορά, ενώ αντίθετα από ομόθησκους Βόσνιους τελωνειακούς αντιμετώπισε ως «σκουπίδι», παρά το γεγονός ότι η Τουρκία παρουσιάζει τους Βόσνιους ως αδερφούς των Τούρκων στα Βαλκάνια. Μακάρι οι άνθρωποι αυτοί να φτάσουν μια μέρα να αποτελούν μία σημαντική μερίδα στον πληθυσμό της γείτονας, για το καλό όλων μας...

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
καί Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση τού σωματείου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από έπιτροπή
Εκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΩΛΟΠΗ.Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Τιωτών 22 €
Εξωτερικού, συλλόγων,
όργανισμών, κλπ: 44 €
Αριθμοί λογαριασμών:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Τρότσκι, Τίτο και Κεμάλ

Ο καθηγητής (στό πανεπιστήμιο Χάουαρντ) **Νικ. Σταύρου** στην «Ελευθεροτυπία» (30-7) για ένα μοναδικής ιστορικής αξίας θέμα με ποικίλες πολιτικές προεκτάσεις στο σήμερα. Ο καθηγητής τολμάει να πει τα πράγματα με το όνομά τους και ο νοών νοεΐται:

«Είτε μιλάμε για τα «Φαντάσματα των Βαλκανίων» του Ρόμπερτ Κάπλαν είτε για τη «Θεσσαλονίκη, Πόλη των Φαντασμάτων» του Μάρκ Μαζάουερ είτε τέλος για τις θρηνώδεις του Μπέρναρτ Λιούις, για τα «έγκληματα των Ελλήνων» κατά των μουσουλμάνων της Βαλκανικής, μία είναι η μόνιμη έπωδος: ο ελληνικός έθνικισμός είναι φύσει μοχθηρός, ενώ ο έθνικιστικός ζήλος όλων των άλλων αποθεώνει την πολυεθνικότητα και επιβεβαιώνει την άνοχη των Οθωμανών ήγετων και την ιμπεριαλιστική μεγαλοθυμία, ή όποια εξέθρεψε τον πολυεθνικό παράδεισο, που έφτασε στο απόγειό του στην πρό βαλκανικών πολέμων (1912) Θεσσαλονίκη.

Η νοσταλγική παραμυθία λοιπόν υπαγορεύει ότι «Έλληνες και Σέρβοι, συντετριμμένοι για τα περασμένα λάθη τους, θα έπρεπε να μετανοήσουν για τις άμαρτίες τους και μάλιστα να αποδείξουν εμπρακτα τη μεταμέλειά τους. Και τί καλύτερη απόδειξη από την επιβολή ενός βαλκανικού συστήματος ασφάλειας που αφανίζει την ελληνική ταυτότητα και υλοποιεί τα όραματά του Τίτο και του Τρότσκι για τη βαλκανική χερσόνησο, που την ήθελε να ελέγχεται από άλλοδαπες έλιτ και να προστατεύεται από αυτοκρατορικούς αντιβασιλείς; (...)

Τα σοβιετικά άρχεια που είδαν πρόσφατα το φώς της δημοσιότητας δείχνουν ότι ο Τρότσκι αλώνιζε στην περιοχή πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τους Βαλκανικούς πολέμους. Είχε κάνει τη Θεσσαλονίκη επιχειρησιακή του βάση και - κρυμμένος στις μη ελληνικές έλιτ της πόλης - προωθούσε την ιδέα της μετατροπής των Βαλκανίων σε πειραματικό μοντέλο για τον προλεταριακό διεθνισμό. Βρήκε καταφύγιο ανάμεσα στους Εβραίους σοσιαλιστές της πόλης, όπου συναστρεφόνταν και καθοδηγούσε τον Αβραάμ Μπεναγιόρα, ιδρυτή της πρώτης, έθνικα καθαρόαιμης, «σοσιαλιστικής» όμοσπονδίας στην Ελλάδα!

Στις 13 Σεπτεμβρίου του 1917, ο Τρότσκι προσελήφθη από τη ριζοσπαστική έφημερίδα του Κιέβου, «Κievskaya Mysl» (Σκέψη του Κιέβου) με οδηγίες να σπεύσει από τη Βιέννη, όπου βρισκόταν, στα Βαλκάνια, για να καλύψει την άναμενόμενη «επαναστατική κατάσταση». Η συγκυρία ήταν ιδανική: μόλις ένας μήνας προτού ξεσπάσει ο πόλεμος. Ο Τρότσκι έστειλε τις ανταποκρίσεις του στο Κιέβο χρησιμοποιώντας δυο ψευδώνυμα έναλλάξ, Άντιντ Ότο και Λ. Γιάνοφ. Οι ανταποκρίσεις του ακολουθούσαν μία άρχη: πάντα ευνουόσαν την πλευρά που ήττατο, πρώτα τους Οθωμανούς και αργότερα τους Βουλγάρους. Οι αναλύσεις του ήταν μίγμα «ειδήσεων» και «συνηγορίας», πάντοτε όμως κατέληγαν με την προώθηση της ιδέας «ένος ένοποιου κράτους όλων των Βαλκανικών έθνωτήτων, βασιμμένο στις δημοκρατικές όμοσπονδιακές αρχές». Ο Τρότσκι πρώτος έσπειρε την ιδέα της Βαλκανικής Όμοσπονδίας, ή όποια αν έφαρμόζονταν αναπόφνευτα θα μετέτρεπε το ελληνικό έθνος σε μειονότητα (σχεδόν όπως συνέβαινε στη Θεσσαλονίκη πρό του 1912) και θα έθετε τις «καταπιεσμένες» μειονότητες επικεφαλής. Αξίζει να σημειωθεί ότι το βαλκανικό έγκλημα του Τρότσκι συνέπεσε με την άνοδο των Νεότουρκων, ένας από τους όποιους, ο Μουσταφά Κεμάλ, προαιδέφταν ως αντίκαπιταλιστής επαναστάτης, και ό όποιος το 1920 θα ζητούσε από τον Τρότσκι (ήδη κομισάριο Αμυνας του Λένιν) να του διαθέσει στρατιωτικούς συμβούλους του Κόκκινου Στρατού, ώστε οι όρδες του «να κατατροπώσουν τους Έλληνες ιμπεριαλιστές».

Η ιδέα της Βαλκανικής Όμοσπονδίας αναζωπυρώθηκε από την Κομιντέρν, και το έργο της υλοποίησης ανέλαβε ο αρχιπράκτορας της στη Δ. Εύρωπη, Γιοζίπ Μπρόζ Τίτο, ένας ιστορικός γρίφος, που το φαντάσμα του καταδιώκει τους Σέρβους και το «Σκοπιανό» του κατασκευάσματος ταλαιπωρεί τους Έλληνες. Και όμως, το φανταστικό πολιτικό του πορτραίτο είτε κουκουλώνεται από τους πλαστογράφους της ιστορίας, είτε λατρεύεται με νοσταλγία από εκείνους που το φιλοτέχνησαν.

Ο Τίτο δεν ήταν ούτε Κροάτης ούτε Καθολικός ούτε βέβαια ξεκίνησε ως ταπεινός σιδεράς. Και όπωσδήποτε δεν ήταν Σέρβος. Αφήνω τους ρεβιζιονιστές ιστορικούς να αναζητήσουν την έθνικη του καταγωγή. Εδώ θα περιοριστώ σε μερικά γεγονότα, που άνεσυρα από δημοσιευμένα πλην άποσιωπημένα ντοκουμέντα, με την έλπίδα να προκαλέσω περαιτέρω έπιστημονική έρευνα γύρω από τη ζωή ενός Βαλκάνιου άπατεώνα, του όποιου οι πειραματισμοί για την κατασκευή πολυεθνικών κοινωνιών αναβιώνουν και στις μέρες μας. Το ποιός ήταν ό Τίτο παραμένει μυστήριο, το ποιός δεν ήταν όμως είναι όλοφανερο: δεν ήταν άπλως ένας αξιωματούχος της Κομιντέρν, έπιφορτισμένος με τα ζητήματα της Δ. Εύρωπης, όπως γράφουν τα βιβλία της Ιστορίας. Η γενεαλογία του είναι γνωστορα γνωστή στις βρετανικές μυστικές ύπηρεσίες, οι όποιες επίσης γνωρίζουν ότι δεν έπρόκειτο περι ενός χαρισματικού σιδερά από κάποιο φτωχικό κροατικό χωριό, όπου πιάνο δεν είχαν δει ποτέ στα μάτια τους, και όμως εκείνος έμαθε να παίζει άψογα Μπράμς, Μπετόβεν και Λίστ, πιανιστικές ικανότητες που άκούραστα έπεδείκνυε σε στενό κύκλο προσκεκλημένων στις πολλές του βίλες.

Ο Τίτο παρειέφρησε στη Γιουγκοσλαβία για λογαρισμό της βρετανικής Ιντέλιτζενς στα τέλη της δεκαετίας του 1930. Ταξίδευε από την Κωνσταντινούπολη στο Μπάρι της Ιταλίας, με προορισμό τη Μόσχα, για να άπολογηθεί στους άνακριτές του Στάλιν για τα «λάθη» του και κυρίως για τη σχέση του με τη σωινιστική παρέκκλιση των Μπουχάριν, Ζινόβιβ και Τρότσκι. Στο Μπάρι οι Βρετανοί του προμήθευσαν πλαστό καναδικό διαβατήριο (με αριθμό 32829) στο όνομα κάποιο πεθαμένου Έλληνα, του Σπυριδωνα Μέκα. Γιατί άραγε ή βρετανική M15 κοπτόταν τόσο πολύ να σώσει έναν πράκτορα της Κομιντέρν, άφιερωμένου - ύποτίθεται - στην άνατροπή του καπιταλιστικού συστήματος; Μήπως αυτή ή φιλεύσπλαχη ενέργεια είχε σχέση με την κατοπινότερη ρήξη Τίτο - Στάλιν, τό 1948;» Αυτά τα έρωτήματα θα ενδιέφεραν άραγε τους «άρχαιολόγους φαντασμάτων»;

Τό φθινόπωρο του 1941, ο Γιόζιπ Μπρόζ - Τίτο ντεμπουτάρησε ως «άρχηγός της άντίστασης» στη γερμανοκρατούμενη Γιουγκοσλαβία, μήνες άφου ό Ντράζα Μιχαήλοβιτς είχε άυθορμήτως έγκαινιάσει την Έθνικη Σερβική Άντίσταση...»

Ψευδολογίες και Σρεμπρένιτσα

Όσο διαρκούσε ή έπετειακή ψευματοπλημύρα σχετικά με τη «σφαγή» της Σρεμπρένιτσα, δόθηκε στη δημοσιότητα ή άναφορά της Όμάδας Έρευνας για τό θέμα, που συγκροτήθηκε με σερβική πρωτοβουλία και δούλεψε για τρία χρόνια. Βεβαίως και πουθενά δεν τό βρήκατε και γιαυτό έχετε αυτή τη στιγμή άνα χείρας τον «Άντιφονητή»...

Σύμφωνα λοιπόν με τον συντάκτη της άναφοράς, καθηγητή Έντ Χέρμαν (Pennsylvania University), «Η «σφαγή της Σρεμπρένιτσα» είναι ό μεγαλύτερος θρίαμβος της προπαγάνδας που προέκυψε από τους πολέμους στα Βαλκάνια [...] Σύνδεση όμως με την άλήθεια και την δικαιοσύνη δεν ύφίσταται». Και σύμφωνα με τον πρώην συντονιστή του ΟΗΕ για ζητήματα Πολιτών, Phillip Corwin, «ή έπίσημη έκδοχή αυτών των γεγονότων ύπήρξε μία έκστρατεία παραπληροφόρησης που έθαψε μαζί με τα πτώματα και τα γεγονότα». Ο Καναδός καθηγητής Διεθνούς Δικαίου (York University) Michael Mandel, από τους συγγραφείς της άναφοράς, μιλάει καθαρά: «ό ισχυρισμός του ICTY (Σ.Σ.: είναι τό Circo del Ponte) πως στην Σρεμπρένιτσα έγινε γενοκτονία δεν στηρίζεται ούτε από τα γεγονότα ούτε από την κείμενη νομοθεσία.» Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με τον Corwin, «αυτό που έγινε εκεί δεν ήταν μία μεμονωμένη μεγάλη σφαγή μουσουλμάνων από Σέρβους αλλά μία σειρά αίματηρότατων επιθέσεων και άντεπιθέσεων για μία περίοδο πάνω από τρία χρόνια, ή όποια έφτασε στην κορύφωσή της τον Ιούλιο του 1995.» Διαβάζουμε λοιπόν τα συμπεράσματα της άναφοράς:

1. Άριθμοί και γεγονότα έχουν παρουσιαστεί διαστρεβλωμένα στα μεγάλα ΜΜΕ της Δύσης και άπαιτούν μιά άντικειμενική έπανεξέταση. Ό ισχυρισμός των 7-8.000 νεκρών Μουσουλμάνων στην κατάληψη της Σρεμπρένιτσα είναι άστήρικτος. Ο άριθμός αυτός δόθηκε άρχικά (και χονδρικά) από τον Έρυθρό Σταυρό και περιλάμβανε 5.000 «άγνωστούς» που αργότερα βρέθηκαν είτε ζωντανοί είτε νεκροί σε μάχες με Σερβοβόσνιους. Ούτε τα πτώματα που βρέθηκαν από τό ICTY τον δικαιολογούν, ούτε και πολλά από αυτά να συνδεθούν με την περίοδο αυτή. Από τα 7.500 πτώματα της Τούζλας μόνο 2.079 ταυτοποιήθηκαν μέσω εξέτασης DNA και ή προσπάθεια να συνδεθούν με τη Σρεμπρένιτσα άπέτυχε. Άλλωστε από τους 40.000 άνδρες που εκτιμάται ότι βρίσκονταν στην πόλη πριν την κατάληψή της από τους Σέρβους (τό ICTY μιλάει για 37.000), ό Παγκόσμιος Όργανισμός Υγείας πιστοποίησε 35.632 έπιζώντες, και ό Έρυθρός Σταυρός βεβαίωσε 3.000 περίπου στρατιώτες που πέρασαν μέσα από τις σερβικές γραμμές.

2. Άστήρικτος και ό ισχυρισμός για άοπλους μουσουλμάνους. Τα στοιχεία άποδεικνύουν σημαντικό ποσοστό άπωλειών σε μάχη, στην έξοδο από την πόλη, και κάποιες έκατοντάδες έκτελέσεις - μα ως εκεί. Με την έκτίμηση αυτή συνάδουν και οι μαρτυρίες των

άξιωματούχων του ΟΗΕ C. Branco και H. Wieland.

3. Τα συμβάντα τον Ιούλιο του 1995 συνδέονται άμεσα με τις συγκρούσεις των τριών προηγούμενων χρόνων στην περιοχή. Τα έγκληματα του Νάσερ Όριτς κατά του άοπλου σερβικού πληθυσμού στα περίχωρα της Σρεμπρένιτσα (3.287 όνόματα δημοσιεύτηκαν πρόσφατα) και τό ιδίωτυπο άσυλο που προσέφεραν στις δυνάμεις του (5.500 άνδρες της 28ης Μοίρας του Βοσνιομουσουλμανικού στρατού) οι «άσφαλείς περιοχές» του ΟΗΕ δημιουργούσαν ένα πλαίσιο που ξένιζε ως και τον λόρδο Ντέιβιντ Όουεν που ήρθε ως μεσολαβητής της ΕΕ στην περιοχή.

4. Ό,τι συνέβη στη Σρεμπρένιτσα τον Ιούλιο του 1995 δεν μπορεί να εκτιμηθεί σωστά εκτός του ευρύτερου πλαισίου του Γιουγκοσλαβικού έμφυλιου (1991-1995) και των σκοπιμοτήτων του. Η μουσουλμανική άπόσυρση από την πόλη δεν ήταν στρατιωτική άναγκαιότητα αλλά στρατηγική έπιλογή: Έπρεπε να προκληθεί ή ΝΑΤΟική επέμβαση και τα φουσκωμένα νούμερα βοήθησαν να καλυφθεί ή έθνοκάθαρση που εξαπέλυσαν οι Κροάτες με άμερικανικές πλάτες κατά των Σέρβων στην Δυτική Σλαβονία και στην Κράινα τον Μάιο και τον Αύγουστο του 1995 (στη φωτογραφία ή έξοδος των 200.000 Σέρβων από την Κράινα).

5. Τα περί «γενοκτονίας» στη Σρεμπρένιτσα είναι επίσης άστήρικτα. Πρόκειται για ισχυρισμούς του ICTY δύο μόλις εβδομάδες μετά την κατάληψη της πόλης, πριν δηλαδή γίνει οποιαδήποτε σοβαρή έρευνα κι ενώ ήδη ό Σερβοβοσνιακός Στρατός είχε διευκολύνει την εκκένωση της πόλης από τους άμάχους προς την Τούζλα. Πολύ χειρότερα έγκληματα που έγιναν σε βάρος Σέρβων δεν αξιώθηκαν του Δικαστηρίου της Ντέλ Πόντε. Όπως τό συνόμισε και ό πρώην διοικητής του ΝΑΤΟ στρατηγός Charles Boyd, «ή έθνοκάθαρση καταδικάζεται μόνον όταν διαπράττεται από τους Σέρβους, όχι σε βάρος τους».

Τί μπορεί να προσθέσει κανείς στα παραπάνω - μά και σε όσα μία στοιχειωδώς ένεργός πολιτική συνείδηση τον κάνει να ύποψιαστεί; Και πως μπορεί να χαρακτηρίσει τον θιασο των 163 που ύπέγραψαν και... έλληνική καταδική (!) για την ίδια στημένη ιστορία; Η πλέον κοινόχρηστη νεοελληνική λέξη δείχνει έπαρκής, αν όχι ύπερβολικά έπεικής...

ΑΙΜΑ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΛΙΑ ΤΗΣ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ

Η πρόσφατη έπίθεση της 31ης Ιουλίου στις φυλακές τύπου F της πόλης Τεκριντάγ (Ραιδεστός), τεκμηρίωσε ότι πέρα από τα μακιγιαρίσματα και τις δημαγωγίες της κρατικής προπαγάνδας περί του «έκδημοκρατισμού», ό φασισμός στην έξουσία παραμένει. Έκατοντάδες άστυνομικοί, στρατιώτες και χωροφύλακες, όπλισμένοι με ρόπαλα και ζύλα, μπήκαν στα κελιά της άπομόνωσης και έπιτέθηκαν στους κρατούμενους προκειμένου τους διαιρέσουν και να τους μεταφέρουν σε άλλες φυλακές άπομόνωσης. Η «δικαιολογία» όπως πάντα ήταν έτοιμη: «ή μεταφορά σε καταλληλότερες φυλακές». Αυτή ή βάρβαρη έπίθεση προκάλεσε τον τραυματισμό περίπου 30 αγωνιστών, από τους όποιους ό 3 μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Οι ύπόλοιποι πολιτικοί κρατούμενοι στα καινούργια κελιά των φυλακών όπου μεταφέρθηκαν βία ύπέστησαν βασανιστήρια.

Εδώ και 5 χρόνια τό κράτος παοχίζει με όλα τα μέσα να σπάσει την αντίσταση των κρατουμένων αγωνιστών. Η ψήφιση του νέου Σωφρονιστικού Κώδικα νομιμοποίησε όλες τις καταπατήσεις των δημοκρατικών - ανθρώπινων δικαιωμάτων και των έλευθεριών και έκτοτε αύξήθηκαν οι κρατικές έπιθέσεις.

Άμέσως μετά την έπίθεση, δεκάδες δημοκρατικοί φορείς και συγγενείς των κρατουμένων (ΤΑΥΑΔ, ΗΗΒ, ΤΗΟΔΕ, ΤΓΔΕ...) και τό μουσικό συγκρότημα YORUM άπαίτησαν να σταματήσει ή πολιτική της καταστολής και να τιμωρηθούν οι ύπεύθυνοι για τον θάνατο 120 ανθρώπων και τα βασανιστήρια που ύπέστησαν οι κρατούμενοι. Έπίσης οργανώθηκαν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σε διάφορες πόλεις της Τουρκίας (Κωνσταντινούπολη, Άγκυρα, Σμύρνη, Άδανα, Ντέριμ...).

Άλλος ένας κανιβαλισμός...

Την Πέμπτη, 4 Αυγούστου, ένας Έβραίος της σέκτας Κάχ, ό 20χρονος Έντεν Νάταν Ζάντα (φωτό), ντυμένος με στρατιωτική στολή μπήκε στο λεωφορείο της άραβικής πόλης Σφαράμ του Ισραήλ. Τό λεωφορείο μετέφερε

15-20 έπιβάτες. Ο Ζάντα στάθηκε δίπλα στον οδηγό κρατώντας τό όπλο του και στην πρώτη στάση άρχισε να πυροβολεί έν ψυχρώ τον κόσμο, σκοτώνοντας 4 ανθρώπους και τραυματίζοντας άλλους 13. Όταν προσπάθησε να αλλάξει γεμιστήρα, ένα έξαλλο πλήθος πήκε στο λεωφορείο και τον λύνταρε. Θυμίζουμε ότι πρόκειται για την τρίτη έπίθεση τέτοιου τύπου και ό δράστης της πλέον δολοφονικής, ό Μπαρούχ Γκολντστάιν που σκότωσε 29 Παλαιστίνιους την ώρα που προσεύχονταν στη Χεβρώνα, ήταν ό ήρωας του Ζάντα, ό όποιος ένδέχεται να θαφτεί δίπλα στο μνημείο του!

Τό θέμα δεν είναι άν φραστικά ή ενέργεια αυτή καταδικάστηκε από τό έπίσημο Ισραήλ (που όντως καταδικάστηκε) αλλά ποιά είναι τα συνεχή μηνύματα που στέλνονται στις ρατσιστικές σέκτες που λυμαινονται την κοινωνία. Μηνύματα που περνούν με την φονική τακτική του Στρατού, με τα έγκληματα της Κυβέρνησης (τις «έξωδικαστικές έκτελέσεις»), με τους φετφάδες κορυφαίων ραββίνων, με την άτιμωρησία και την άνεμπόδιση προπαγάνδα των φανατικών έποίκων. Και ή δημοκρατία καλά κρατεί...

Περί Έλεγχων Ποιότητας στα δημοτικά έργα

Από την διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Κομοτηνής λάβαμε στις 21-7-05 την κάτωθι επιστολή σχετικά με πρόσφατα δημοσιεύματά μας:

Κύριε διευθυντή

Σχετικά με δημοσίευμα της εφημερίδας σας, που είχε σαν θέμα τον έλεγχο ποιότητας και κατασκευής των δημοτικών τεχνικών έργων που εκτελούνται στον νομό μας και σε ό,τι αφορά βεβαίως τον Δήμο Κομοτηνής, ή αρμόδια Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου σας ενημερώνει για τα εξής:

Η Υπηρεσία μας εκτελεί πληθώρα έργων μικρών και μεγάλων χρηματοδοτούμενων από ευρωπαϊκά προγράμματα, από δημόσιες επενδύσεις ή από ίδιους πόρους. Τα έργα αυτά είναι έργα αναπλάσεων, κτιριακά, οδοποιίας, αθλητικά, πρασίνου, κτλ.

Σε ό,τι αφορά στα έργα που χρηματοδοτούνται από κοινοτικά προγράμματα είτε από δημόσιες επενδύσεις, πέραν του διαρκούς ελέγχου που γίνεται με μέριμνα της υπηρεσίας από το δημόσιο περιφερειακό εργαστήριο της ΔΕΣΕ, προς διασφάλιση της ποιότητάς τους διενεργούνται επιπλέον έλεγχοι από ανεξάρτητους μηχανισμούς (ΕΔΕΛ, ΕΣΠΕΛ) αλλά και από μονάδες του Φορέα χρηματοδότησης που δεν είναι άλλος από το Έλληνικό Δημόσιο.

Ειδικότερα, όλα τα μεγάλα τεχνικά έργα του Δήμου έχουν ύποστει έλεγχους και όχι μόνο δεν έχει διαπιστωθεί τίποτα που να δείχνει πλημμέλεια ποιότητας των υλικών και της κατασκευής τους αλλά συχνά εισπράτουμε επαίνους για την αυστηρότητα στην επίβλεψη και στην τήρηση των νόμων, στοιχεία που διασφαλίζουν την ποιότητα των αποτελεσμάτων.

Όσον αφορά στα υπόλοιπα τεχνικά έργα του Δήμου μας, που εκτελούνται με χρηματοδότηση από ίδιους πόρους, ο ποιοτικός έλεγχος των υλικών και της κατασκευής τους διασφαλίζεται από τον έλεγχο που διενεργεί το Περιφερειακό Έργαστήριο της ΔΕΣΕ, για κάθε ένα χωριστά, μετά από αίτημα του Δήμου αλλά και αυτεπάγγελτα, αφού ισχύει γενικότερο αίτημα του Δήμου προς το Δημόσιο Έργαστήριο για διαρκείς ελέγχους στα δημοτικά έργα.

Όσο που παρουσιάζεται το ενδεχόμενο των φθορών των κατασκευών μας μετά από παρεμβάσεις έργων των Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας. Στις περιπτώσεις αυτές φροντίζουμε τις αποκαταστάσεις με έργα συντηρήσεων αλλά το αποτέλεσμα δεν μπορεί να είναι ισότιμο με την εξαρχής κατασκευή και σε αυτήν την περίπτωση ζητούμε την κατανόηση

των συνδημοτών μας.

Όλα τα αναφερόμενα περιλαμβάνονται σε νομοθετικές επιταγές και διαδικασίες τις οποίες ο Δήμος Κομοτηνής εφαρμόζει κατά γράμμα. Σε κάθε περίπτωση η Υπηρεσία μας προχωρεί στις απαραίτητες ενέργειες ώστε κάθε έργο να παραδίδεται στη χρήση των συνδημοτών μας στην καλύτερη τεχνική κατάσταση.

Με τιμή, Η διευθύντρια Τεχνικών Υπηρεσιών Ζωή Κοσμίδου

Απάντηση «Α»: Ευχαριστούμε για την απάντηση μά θά ήταν χρήσιμη και μία θέση της ΔΕΥΑΚ αφού η ΔΕΥΑΚ είναι Υπηρεσία ομόσταυλη με την Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου. Κατόπιν τούτου, και αφού τα έργα ελέγχονται τόσο στενά από εργαστηριακής πλευράς, επεκτείναμε λίγο την έρευνά μας σε αυτούς που διενεργούν τους ελέγχους και ως εκ τούτου φέρουν και αυτοί μερίδιο της ευθύνης. Και για να μην γενικολογούμε, αναφερθήκαμε σε όρισμένα γνωστά έργα της Κομοτηνής που μας θυμίζουν τις Αριστοφανικές μας καταβολές στην δημιουργική ύβρεογένεση.

Πρώτα πρώτα στην οδό Σισμάνογλου όπου δεν έγινε κανένας εργαστηριακός έλεγχος του όδοστρώματος πριν ασφαλτοστρωθεί οδικά αλλά και στις επιμέρους τάφρους. Στην παλιά οδό Εάνθης πριν και μετά τις σιδηροδρομικές γραμμές πάλι κανένας εργαστηριακός έλεγχος. Γενικά στην περιοχή της ΕΚΤΕΝΕΠΟΛ και του νέου οικισμού των παλλινιστούντων, όποια τάφος ανοίγεται για να τοποθετηθεί κάποιος άγωγός μπαζώνεται χωρίς την απαραίτητη προφόρτιση των υλικών, με αποτέλεσμα σε μικρό χρονικό διάστημα να κάνει μία σειρά από χαρακτηριστικές λακκούβες. Μία σειρά από οδοποιίες στον Ήφαιστο έγιναν με τον ίδιο τρόπο. Στην περιοχή της επέκτασης του σχεδίου πόλεως δίπλα στην ΕΚΤΕΝΕΠΟΛ όλες οι τάφροι μπαζώνονται χωρίς εργαστηριακούς ελέγχους. Για να μην μακρυγορούμε αρκεί να πούμε ότι στην πενταετία 2001-2005 το Έργαστήριο κλήθηκε για διενέργεια ελέγχων συνολικά **έξι (6) φορές** και ενώ τα αποτελέσματα των ελέγχων αυτών ήταν εκτός ορίων, αυτό δεν είχε καμία σημασία για την υλοποίησή τους!

Αυτά σε μία πρώτη προσέγγιση του θέματος, σε σχέση με τον έλεγχο του Δημοσίου, νομίζουμε αρκούν. Αν γίνονται έλεγχοι από ιδιωτικά εργαστήρια θά ήταν χρήσιμο να το ξέρουμε, όπως επίσης θά είχε ενδιαφέρον να γνωρίζαμε τα δημοτικά έργα που εισέπραξαν επαίνους από ελεγκτικούς φορείς.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ! Γιατί δεν έρχονται οι Ρώσοι;

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Το γιατί αυτοί οι τρομοκράτες του κώλου διάλεξαν το Gatzolian Bay (Down Town) για την εφαρμογή των σατανικών σχεδίων τους παραμένει άγνωστο και εξετάζεται από τις Αρχές. Πιθανολογείται ότι ένας εκ των κυριότερων λόγων ήταν η παγκόσμια φήμη της περιοχής για τις διεργασίες που συντελούνται σ' αυτή και επηρεάζουν σημαντικά το διεθνές πολιτικό σκηνικό. Ένα δεύτερο ενδεχόμενο που εξετάζεται πάντως είναι και αυτό της έσωτερικής δολιοφθοράς, αφού οι επιπτώσεις που θά είχε στο συνολικό τουρισμό ή έλευση τώσων πολλών Ρώσων τουριστών θά ήταν καταλυτικές- θά άλλαζε ο τουριστικός χάρτης της χώρας!

Μία πρώτη συνέπεια των άνωτέρω όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό, ήταν η κατατρομοκράτηση των κατοίκων με αποτέλεσμα τα παραλιακά cafe bar να στενάζουν από κόσμο, ο οποίος ερήσθω εν παρόδω πληρώνει 5 € για ένα μικρό φιαλίδιο μπύρας αξίας 15 λ περίπου συζητώντας για την οικονομική κρίση που τον μαστιίζει. Είναι χαρακτηριστικό ότι οποτε ακούγονται πυροτεχνήματα από παρακείμενο ξενοδοχείο γνωστής αλυσίδας όπου κάποια άλλα θύματα της οικονομικής κρίσης ξοδεύουν μερικά ψυροκατομύρια για να γιορτάσουν διακριτικά τη βλ... συγνώμη το γάμο τους, από τον φόβο που προκαλείται αυξάνεται δραματικά ή κατανάλωση σφηνακίων αφού ή σε status diaskedasticus εύρισκόμενη ελληνική νεολαία πίνει για να ξεχάσει τα φαρμάκια που την έχει ποτίσει ή διεθνής τρομοκρατία!

Έτερη εξέισου σοβαρή άν' όχι σοβαρότερη συνέπεια, ήταν ή οδηγία που αναγκάστηκε να εκδώσει ο Νομάρχης της περιοχής sir Nick Zambonides να περιοριστεί ή προσέλευση των τουριστών σε καμιά 82,5 που πρόλαβαν και ήλθαν και να απαγορευτεί ή έλευση των έπομένων χιλιάδων. Κι αυτό εν γνώσει των επιπτώσεων που μπορεί να έχει στο πολιτικό του μέλλον, αφού ως γνωστόν δεν είναι επαγγελματίας της πολιτικής και έχει κι άλλη δουλειά να κάνει! Το ελληνικό Υπουργείο Έξωτερικών καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες για να απορροφήσει τις διεθνείς αντιδράσεις από την απόφαση του Νομάρχη, αφού με την ανακοίνωσή της έπασαν άμεσα οι μετοχές της Yukos και της Lukoil κατά 30% περίπου μία και οι εργαζόμενοι τους που θά στερηθούν τις όμορφιές του Gatzolian Bay κατέβηκαν σε άπεργία διαρκείας με αποτέλεσμα τη σημαντική άνοδο των διεθνών τιμών του πετρελαίου.

Πώς είπατε, σας φαίνονται άπιστευτα όλα αυτά; Γιατί μήπως όσα σας σερβίρουν για μονόφθαλμους μουλάδες με ψευτοεντούρο και εξαθλιωμένους νεφροπαθείς καβαλάρηδες στα βουνά Τόρα Μπόρα που διευθύνουν από κεί μέσω της τελευταίας λέξης της τεχνολογίας ένα άριστα οργανωμένο διεθνές τρομοκρατικό δίκτυο -τή δράση του όποιου παρμπιπτόντως χρησιμοποιούν οι αντιδραστικές κυβερνήσεις για να άσκούν τη διεθνή άληγεία τους στην Παλαιστίνη, στο Ίράκ, το Άφγανιστάν κοκ, αλλά και να καταδυναστεύουν όλο και περισσότερο την προσωπική ζωή των πολιτών τους- σας φαίνονται περισσότερο πιστευτά; Δ.Ν.

Σχόλια πτερόεντα

Δεν είναι ό,τι πιο συνηθισμένο στη νεοελληνική πραγματικότητα:

Κάποιος αντί να παίρνει αξία από τη θέση που καταλαμβάνει, να τιμά ο ίδιος τη θέση με το έργο και την εν γένει πολιτεία του. Πόσο μάλλον όταν αυτό συμβαίνει σε Ίδρυμα το οποίο μας έχει μισθιδατήσει συχνά σε έπιλογές ελεγχόμενης αξιοκρατίας (sic). Η εκλογή του κ. **Κώστα Τσαταλά** σε πρωτοβάθμιο καθηγητή Αίματολογίας στην Ιατρική του ΔΠΘ ήταν μία από αυτές τις ελπιδοφόρες εξαιρέσεις. Παλιός Αλεξανδρουπολίτης με έγνοια για τον τόπο του, ευγενής, προσηνής, με γνήσιο ενδιαφέρον για τον άρρωστο, πέρα από εξαιρετικός έπιστήμονας (όχι πάντα αυτονόητο στο Ίδρυμα) διαθέτει τα έχέγγυα για λαμπρή συνέχεια. Του την εύχόμαστε και την προσδοκούμε με ενδιαφέρον.

Σημαντικά εύρηματα σε 25 θέσεις στα βουνά της Πίνδου (Σμόλικα και Βάλια Κάλντα) φωτίζουν τη ζωή σε δυσπρόσιτες και «άφιλόξενες» περιοχές κατά την προϊστορία. Εργαλεία των χρόνων από τη Μέση Παλαιολιθική (100.000-30.000) ως και τη Νεολιθική (7.000-4.000 π.Χ.)

επιβεβαιώνουν ότι οι μέχρι σήμερα άγνωστές έρευνητικά άλπικες περιοχές έχουν αρχαιολογικό ενδιαφέρον κι αναθεωρούν παγιωμένες έπιστημονικές απόψεις για τον ρόλο των όρεινων περιοχών στην πρώιμη πολιτισμική εξέλιξη του έλλαδικού χώρου. Είναι ή πρώτη όρεινη άνασκαφή σε ύψόμετρο 1.800 μ. στη χώρα μας, την πραγματοποιούν Έλληνες και Ιταλοί έρευνητές μεταξύ δέ αυτών και ο άν. καθηγητής Προϊστορικής Αρχαιολογίας του ΑΠΘ, έπικεφαλής της ομάδας, κ. **Νίκος Εύστρατιου**, γνωστός από το έργο του στα Πομακοχώρια της Ροδόπης. «Οι αρχαιολογικές απόψεις που επικρατούσαν ως σήμερα ήθελαν τις ομάδες των παλαιολιθικών κυνηγών και τροφουσλλεκτών αλλά και των πρώτων νεολιθικών γεωργών και κτηνοτρόφων να περιορίζονται στις πεδινές και ήμιορεινές περιοχές. Έλκυστικό στοιχείο στην Πίνδο είναι ή αδιόρατη συνέχεια του χώρου της για χιλιάδες χρόνια, μέσα από την παρουσία των ανθρώπων της και των πρακτικών που έπιμένουν», παρατηρεί ο κ. Εύστρατιου.

Πολύ καιρό τώρα κρατάει ή μάχη των κατοίκων **Πανδρόσου** και **Καρυδιάς** που αντιτίθενται στη χάραξη του δρόμου Κομοτηνής - Κίτςζαλι μέσα από τα χωριά τους. Κάποιο αποτέλεσμα δείχνει να φέρνει ή στάση τους αλλά ήταν πολλοί κι όσοι δεν μπόρεσαν/ήθελαν

να καταλάβουν τό δίκαιο αίτημά τους. Νά λοιπόν που τό ίδιο πρόβλημα προέκυψε στα Γιάννενα με τη χάραξη της Ιονίας οδού μέσα από κατοικημένες περιοχές! Φορείς και κάτοικοι αντιδρούν, ενώ ο Σουφλιός λέει πως δεν δέχεται «καθυστερήσεις» στο έργο. Νά σημειωθεί ότι και εκεί ή χάραξη (του 1999) κρατήθηκε σχεδόν μυστική και οι ενδιαφερόμενοι την έμαθαν συμπτωματικά! Ποιόν να πρωτοχέσεις σ' αυτή τη χώρα; Τους πολιτικάντηδες; Τους μελετητές; Τους έργολάβους; Μεγάλο αυτό τό πρόβλημα...

Επιβεβαιωτική διάψευση

Απέχουμε πολύ από το να ασχολούμαστε με πρόσωπα, πλην εξαιρέσεων. Περισσότερο μας απασχολούν οι καταστάσεις. Ωστόσο δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε στον δήμαρχο Κομοτηνής ότι κάτι πρέπει να αστόχησε στον μηχανισμό του. Ο εκλεκτός του, νυν πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου, ο οριακά εκλεγείς Δάμων Δαμιανός (σε κάποιες περιπτώσεις έχει κι αυτό τη σημασία του), με ιδιαίτερο πολιτικό... εκτόπισμα στα κεντρικά του ΠΑΣΟΚ στην Αθήνα, γράφτηκε («Χρόνος», 2-8-05) πως «παίζει» για υποψήφιος δήμαρχος του ΠΑΣΟΚ αντί εσού, αγαπητέ Τάσο. Αξίζει να θυμηθούμε ότι άλλο πρόσφατο συναφές δημοσίευμα του «Χρόνου» αναφερόταν σε ένα είδος δυσμένειας για σένα Τάσο από τον Γ. Παπανδρέου. Αυτό άφηνε περιθώρια να μην θεωρείσαι εκλεκτός για επίσημη κομματική στήριξη το 2006.

Ό Τάσος Βαβατσικλής με τον Βάσο Λυσσαρίδη

Δεν θα καταθέσουμε τώρα την άποψή μας για την εν γένει πολιτεία και τη λειτουργία του δημοσιογράφου - πολιτικού παράγοντα Δ.Δ. (το κάναμε στο παρελθόν με σαφήνεια), ούτε για τα τοπικά εκλογικά ζητήματα και την δημοτική του παρουσία. Όμως καθαρά τεχνικά νομίζουμε πρέπει να αναρωτηθούμε:

· Μα τίθεται θέμα δυσμένειας για εν ενεργεία δήμαρχο; Ακόμα κι αν υπάρχει, δεν είναι αυτονόητο ότι η παράταξη που τόσο άνετα επικρατούσε επί μακρόν στην Κομοτηνή δεν μπορεί να αλλάξει τη σημαία της;

· Ο Γιώργος Παπανδρέου ασχολείται προσωπικά με τους δήμους ή η ειδική επιτροπή του ΠΑΣΟΚ με τον Αλέκο Παπαδόπουλο επικεφαλής; Και ο Αλέκος δεν είναι άνθρωπος που καταλαβαίνει από αρχηγικές παρεμβάσεις...

· Η αιτία της δυσμένειας οφείλεται, σύμφωνα με το κάπως παλιότερο δημοσίευμα του «Χρόνου», στην παρέκκλιση του Τάσου Βαβατσικλή από την άποψη του Γιώργου Παπανδρέου για την αντιμετώπιση θεμάτων της μειονότητας. Να καταλάβουμε τώρα εμείς οι πονηροί, εξ αντιδιαστολής, ότι ο εκκολαπτόμενος νέος εκλεκτός Δάμων Δαμιανός, του οποίου οι τοποθετήσεις δύσκολα διακρίνονται από κείνες του Τούρκου Προξένου, ενσαρκώνει τοπικά την μειονοτική «πολιτική» του αρχηγού;

· Είναι ανησυχητικό αν τίθεται θέμα αντιμετώπισης της «μειονότητας» τόσο υψηλά στις προτεραιότητες του ΠΑΣΟΚ που η όποια μικρή παρέκκλιση (και μάλιστα από έναν σφά ισοροπημένο για μας Βαβατσικλή, «φιλότουρκο» κατ' άλλους στο χριστιανικό πληθυσμό) να θεωρείται τόσο σημαντική που να ανατρέπει αυτοδιοικητικό παρελθόν υψηλής παραγωγικότητας. Ακούγεται φαιδρό αν δεν είναι επικίνδυνο. Μα στην πολυπολιτισμική ευρωπαϊκή Ελλάδα του 2005 υπάρχει χώρος για τόσο ξεχωριστή «πολιτική μειονότητας» που να καθορίζει μείζονες πολιτικές εξελίξεις; Κάπως σκόπιμα «τουρκικά» μας φαίνονται αυτά και καθόλου «μειονοτικά».

· Την επόμενη μέρα, 3 Αυγούστου, δημοσιεύθηκε επιστολή - «διάψευση» του Δ. Δ. όπου κάτω από τον ατυχώς κατηγορηματικό τίτλο του επιμελητή της εφημερίδας «Δεν τον ενδιαφέρουν τα κομματικά χρίσματα...» επιχειρεί (η επιστολή) να αποκαταστήσει τις εντυπώσεις που δημιούργησε η αναφορά του ονόματος του κ. Δαμιανού. Αυτό όμως γίνεται με τόσο θολό και μπουρδουκλωμένο τρόπο που μας δημιούργησε την εντύπωση επιβεβαίωσης του απολύτως συγκεκριμένου ρεπορτάζ παρά διάψευσης. Δεν ξέρουμε αν ο κ. Δαμιανός ήθελε όντως να διαψεύσει το (τυχαίο;) ρεπορτάζ και απλά το έκανε με τρόπο ασυνείδητα πρόχειρο.

· Πουθενά δεν αναγράφει κατηγορηματικά ωστόσο:

· Ότι σε κανονικές συνθήκες δεν θα είναι υποψήφιος δήμαρχος, ανεξαρτήτως αν λάβει κάποιο χρίσμα ή όχι

· Ότι δεν έκανε και δεν συνεχίζει να κάνει ενέργειες διεκδίκησης του ΠΑΣΟΚικού χρίσματος

· Ότι δεν τον ενδιαφέρει το χρίσμα (αναφέρει απλά ότι εκείνο που τον ενδιαφέρει «δεν είναι τόσο τα κομματικά χρίσματα», αυτό που διαβάζουμε εμείς είναι ότι δεν θα τον χαλούσε μια τέτοια εξέλιξη)

· Τι γενικά σκέπτεται για τις εκλογές ως αιρετό στέλεχος της Τ.Α. (με συγκεκριμένη παράταξη - τη «Νέα Πορεία») και των οργάνων του ΠΑΣΟΚ. Αν έχει πρόβλημα με το κόμμα που η δημοτική λειτουργία της παράταξης της οποίας αποτελεί προβεβλημένο στέλεχος πρέπει έγκαιρα να το δηλώσει και να προβεί σε έντιμες δημόσιες ενέργειες από τώρα.

· Τι πρεσβεύει για την αναφερθείσα (συμπεριλαμβανόμενη εμμέσως από εμάς) «συμβατότητα» του με τον κ. Παπανδρέου στα μειονοτικά, ενάντια στη λογική χειρισμών και στάσης του Τ. Βαβατσικλή.

· Να σημειώσουμε τέλος ότι πουθενά στην επιστολή του κ. Δαμιανού δεν υπάρχει η αναφορά του ονόματος του Τάσου Βαβατσικλή, πράγμα που εκπέμπει σημειολογικά ένα μήνυμα. Παρατηρούμε λοιπόν τα κάτωθι:

· Το τοπικό ΠΑΣΟΚ επίσημα (και... εύγλωττα) δεν τοποθετήθηκε στα δημοσιεύματα, ούτε στο σκέλος των ονομάτων ούτε στο σκέλος της περιφέρειας «μειονοτικής πολιτικής» την οποία υποτίθεται ότι κάποιος εκφράζει περισσότερο ή λιγότερο. Ας μην ξεχνούμε ότι αντιδήμαρχος και βασικός συνεργάτης του Τάσου Βαβατσικλή στο δήμο Κομοτηνής είναι ο άρτι θριαμβευτής στις κομματικές εκλογές, συντονιστής της δημοτικής οργάνωσης του ΠΑΣΟΚ στην Κομοτηνή, ο νέος γραμματέας σύμφωνα με την παλιά ορολογία του ΠΑΣΟΚ, Παύλος Δαμιανίδης, νέος σε ηλικία και πιθανός πολιτικός ανταγωνιστής του κ. Δαμιανού.

· Από πλευράς Βαβατσικλή υπάρχει, φυσικά, σιωπή. Πάντως το θέμα θα σέρνεται,

Ό Δ. Δαμιανός με τον τ. Πρόξενο της Τουρκίας

· ασχέτως της όποιας στάσης του δημάρχου.

· Θα μπορούσε άραγε να προκύψει ανάλογη φήμη αν ο Τ. Βαβατσικλής είχε διάφορη με του αρχηγού άποψη στο θέμα του... γάμου των ομοφυλοφίλων;

· Αν αυτά γίνονται για τη δημαρχία, φανταστείτε τι θα παιχθεί αργότερα με τα «μειονοτικά» και το ποιοι είναι συμβατοί ή όχι με τη φιλοσοφία του αρχηγού (ή την «πολιτική» του ΠΑΣΟΚ, αν υπάρχει) όσον αφορά την εθμική δεύτερη υποψηφιότητα βουλευτή εκ των χριστιανών που θα πλαισιώσει την Χρυσά Μανωλιά στις επόμενες βουλευτικές εκλογές. Μέχρι και τον εθνικό ύμνο της Τουρκίας θα μάθουν και θα απαγγείλουν κάποιοι για να... πεταλώσουν σίγουρα το άλογο προς την νίκη. Ακόμη, θα ακούνε «Πομάκοι» και, όντας καλά... πεταλωμένοι, θα τρέχουν με σιγουριά μακριά για να αποφύγουν δυσάρεστες τοποθετήσεις!

· Εν αναμονή περισσότερων εξελίξεων για να τοποθετηθούμε πιο συγκεκριμένα απέναντι σε πρόσωπα και πράγματα και με την ρητή διαβεβαίωση ότι εμείς, ως ανεξάρτητη εφημερίδα γνώμης και προκειμένου να διατηρήσουμε την αξιοπιστία και την αυθεντικότητα των τοποθετήσεων και των προτεραιοτήτων μας, δεν στρατεύομαστε άκριτα και... συναλλακτικά πίσω από ομάδες και παράγοντες του δημόσιου βίου.

Α.Χ.

ΜΑΪΜΟΥΔΟ-ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΡΟΔΟΠΗ

Συνεχίστηκε για άλλη μία χρονιά (5-7 Αυγούστου) τὸ πανηγύρι - μαϊμού που ἄρπαξαν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Κιζιλμπάσηδων τῆς ὀρεινῆς Ροδόπης, μία χούφτα φανατικῶν ἀνθελλήνων, στηριζόμενοι ἀπὸ τὸ Τουρκικὸ Προξενεῖο Κομοτηνῆς. Μὲ ἀναρτημένα σὲ πάνω τουρκόγλωσσα συνθήματα τοῦ Μουσταφὰ Κεμάλ, μὲ αἰσθητικὲς καὶ πρακτικὲς πὺ ἀκολουθοῦνται σὲ ἀνάλογες ἐθνικιστικὲς ἐκδηλώσεις στὴν Τουρκία, κατέλωσαν ἓνα παραδοσιακὸ πανηγύρι τὸ ὁποῖο πλέον ἔχασε παντελῶς τὸν παραδοσιακὸ θρησκευτικὸ καὶ κοινωνικὸ του χαρακτήρα. Χαρακτηριστικὸ: Ἐνῶ κάποτε τὸ πανηγύρι κατέληγε στὸν σημαντικότερο τεκέ τῶν κιζιλμπάσηδων τῆς περιοχῆς, σήμερα ξεκινάει μὲ... σουνιτικὸ μεβλίτ. Πλήρης ἀνατροπή! Πρόκειται γιὰ μία ἐκδήλωση πὺ διακηρύσσει καὶ ἐπίσημα τὸν ἐκτουρκισμό τῶν Πομάκων, ἀλλὰ ταυτόχρονα δίνει τὴν εὐκαιρία σὲ πολιτικάντηδες ἐπαρχιακοῦ διαμετρήματος καὶ ἀντιλήσεων νὰ πουλοῦν τὴν πολιτικὴ τους πρᾶματῖα καὶ νὰ ἐπιδιώκουν νὰ κερδίσουν τὴν εὐνοία τῶν φανατικῶν. Διακηρύξεις εἰρήνης καὶ φιλίας θυμίζουν παλιὲς σατιρικὲς ἰταλικὲς ταινίες.

· Ἡ παρουσία τῆς Τουρκίας -διὰ τοῦ Προξένου τῆς προσωπικὰ κάθε φορὰ -συμβολικὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἐπισκιάζει κάθε ἄλλη πτυχή τῆς ἐκδήλωσης, ἡ ὁποία περιέχει μαῦρο καὶ ἀφορολόγητο χρῆμα, «εἰσιτήρια» εἰσόδου σὲ δημόσια ἔκταση, χωρὶς ποτὲ νὰ γνωρίζει κανεὶς πὺ πᾶνε τὰ χρήματα, ἐὰν φορολογοῦνται, κλπ κλπ.

· Οἱ Τούρκοι αἰσθάνονται ὅτι μὲ τὰ πανηγύρια τοῦ Χίλια καὶ τοῦ Ἀκρίτα (Ἄλᾶν τεπέ) ἔχουν ὀλοκληρώσει τὴν κατάληψη τῶν πομάκικων βουνῶν καὶ ὅτι οἱ γιορτὲς αὐτὲς εἶναι γιορτὲς εἰς ἀνάμνηση τῆς κατάληψης τῆς Θράκης ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς (ἔφημ. «Γκιουντέμ»).

· Ἐκπρόσωπος τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ, τουρκικὰ συγκροτήματα, τουρκικὲς «παραδοσιακὲς» στολὲς -μαϊμούδες κι αὐτὲς ἀπὸ τὸ παζάρι τῆς Ἀδριανούπολης - χωρὶς καμμία σχέση μὲ τὶς παραδοσιακὲς στολὲς τῶν γηγενῶν Πομάκων -, Τούρκοι τραγουδιστὲς καὶ χορευτὲς, παλαιστὲς τουρκικῆς καταγωγῆς ἀπὸ τὴ Βουλγαρία, διακηρύξεις ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας ἀνάμικτες μὲ μειονοτικὰ δικαιώματα, μὲ «προβλήματα πὺ δὲν λύθηκαν ἀκόμη», μὲ κεκαλυμμένες ἢ ἄλλοτε ἀπροκάλυπτες ἀπειλές, μὲ πομπῶδεις ἀναφορὲς σὲ ὀθωμανικὸ παρελθόν, συνθέτουν τὸν ὕμνο στὴ Μητέρα - πατρίδα, στὸν ὁποῖο συμμετέχουν καὶ ἄρκετοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους (γιὰ τὴν ἀκρίβεια ὄλοι πλὴν ἐξαιρέσεων)... Φέτος οἱ ὀργανωτὲς πλοῦτισαν τὸν τουρκικὸ χαρακτήρα τῆς φιέστας, προσθέτοντας καὶ ἵπικους ἀγῶνες, ἐνῶ ὑποσχέθηκαν καὶ ἄλλες ἐκπλήξεις γιὰ τὸ μέλλον. Εἶπαν δὲ σχεδὸν ἀνοικτὰ ὅτι σκοπεῦν νὰ καταστήσουν τὸ πανηγύρι συναπάντημα ὄλων τῶν Τούρκων τῶν Βαλκανίων! Στὸ σημεῖο αὐτὸ θέλουμε νὰ ρωτήσουμε τὸν νομάρχη Ροδόπης Ἄρη Παννακίδη, πὺ μιλώντας ὑποσχέθηκε 600.000 εὐρὼ γιὰ κατασκευὴ δρόμου, ἐννοοῦσε τὸν δρόμο γιὰ τὸν χώρο τοῦ πανηγυριοῦ; Σκοπεῖ δηλαδὴ νὰ χρηματοδοτήσῃ τὴν πανβαλκανικὴ τουρκικὴ φιέστα στὴν ἑλληνικὴ Ροδόπη;

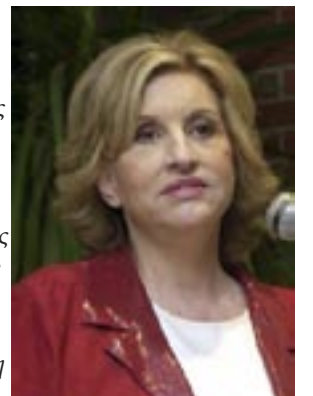
· Στὴν ἀντίπερα ὄχθη τὸ πνεῦμα τοῦ κιζιλμπάσικου πανηγυριοῦ ἐπιδιώκει νὰ ἐπιβίωσει διωγμένο ἀπὸ τὸν φυσικὸ του χώρο, στὴν πλατεία τοῦ Μεγάλου Δερείου, μπροστὰ σὲ καφενεῖο τοῦ Νουρί καὶ στὶς παρῆες πὺ ἀνάβουν τὰ τελευταῖα κερὰ στὴ Μπέλα Βόντα... Ἡ Ἑλλάδα καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς μποροῦν νὰ κοιμῶνται βαθιὰ καὶ ἤσυχᾶ στὶς καφετέριες καὶ στὰ προποτζίδικα τῆς Θράκης... Ν.Γ.

Κάτω ὁ ἑλληνικὸς μιλιταρισμός!

· Πέρασε στὰ ψιλὰ τοῦ τοπικοῦ Τύπου καὶ ἔτσι ἀδικήθηκε κατὰ φωνα. Μιλᾶμε γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ πρόταση - πρόκληση τοῦ νομάρχη Ροδόπης Ἄρη Γιαννακίδη πρὸς τὶς κυβερνητικὲς Ἄγκυρας καὶ Ἀθηνῶν «νὰ σταματήσουν τὶς ἀγορὲς ὄπλων καὶ νὰ χτίσουν μὲ τὰ ἴδια χρήματα νοσοκομεῖα!»

· Ἡ ἐν λόγῳ ἐπαναστατικὴ καὶ ἄκρως πρωτότυπη (μὰ πὺ τὴ σκέφτηκε ὁ μεγάλος!...) πρόταση διατυπώθηκε κατὰ τὴν ἐπίσκεψη στὴ Νομαρχία Ροδόπης τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ Ὑγείας πρὶν λίγο καιρὸ. Νομίζουμε ὅτι συνιστᾶ μίᾶ ἀληθινὴ τομὴ στὴν πολιτικὴ σκέψη καὶ ἴσως δημιουργήσει (εἴθε!) σχολὴ σκέψης στὴν Κυβερνητικὴ ἐπιστῆμη. Νοσοκομεῖα ἀντὶ γιὰ ὄπλα - γιὰ φαντάσου! Καὶ δὲν φοβήθηκε ὁ νομάρχης μας οὔτε τὴν ἐπίθεση τοῦ φιλοπολεμικοῦ λόμπυ οὔτε κι αὐτὴν τὴν ἀντίδραση τοῦ στρατιωτικοῦ κατεστημένου στὴν Ἑλλάδα, μὰ προχώρησε ἀκάθεκτος κόντρα σὲ ρεῦμα, ὅπως ὄλοι οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἰστορίας (χαρακτηριστικὴ ἢ περίπτωση τοῦ προκατόχου τοῦ Στέλιου Σταυρόπουλου), κρατώντας μάλιστα σχολαστικὰ ἴσες ἀποστάσεις ἀπὸ τὶς δύο πρωτεύουσες (ἐδῶ στὴ Θράκη εἴμαστε προφανῶς στὸν ἀέρα, κάπου μεταξύ Ἀθῆνας καὶ Ἄγκυρας...).

· Ἐμεῖς, ὅπως ἦταν χρέος μας, προβάλλουμε αὐτὴν τὴν κορυφωση τῆς δημιουργικῆς πολιτικῆς σκέψης καὶ εὐελπιστοῦμε κάποτε νὰ εἰσακουσθεῖ ἀπὸ τοὺς γνωστούς μιλιταριστικούς κύκλους πὺ κυβερνοῦν στὴν Ἀθήνα (Φάνη Πετραλιά, Μιχάλης Λιάπης, Δημήτρης Ἀβραμόπουλος, Φοῖβος, Λάκης Γαβαλάς, Δάφνη Μπόκοτα...)

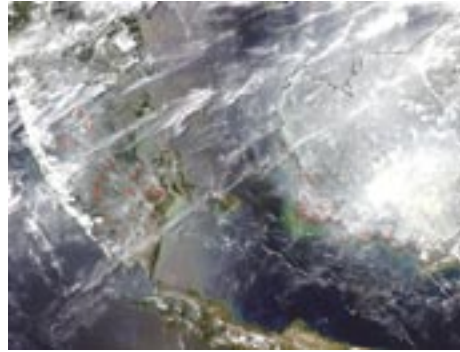

Καταστροφή του περιβάλλοντος για ...οικολογικούς λόγους!

Οι γιγάντιες φωτιές στά τροπικά δάση της Ινδονησίας που πνιξαν τη γειτονική της Μαλαισία (ή φωτογραφία από δορυφόρο δίπλα δείχνει τις χώρες καλυμμένες από τον άσπρο καπνό!) δέν είναι άσχετες με την διαβόητη «ανάπτυξη» και μάλιστα την... «βιώσιμη», αυτήν της οικολογικής εγνοίας! Τι συνέβη;

Είναι γνωστή ή στροφή του άνεπτυγμένου κόσμου προς εναλλακτικές πηγές ενέργειας που θα τον άποδεσμεύσουν από το πετρέλαιο. Τα βιοκαύσιμα (βενζίνη και πετρέλαιο άναμειγμένα με άιθανόλη ή λάδια από διάφορες φυτικές πηγές) είναι μία πολύ βάσιμη έλπίδα στην κατεύθυνση αυτή και πολλές χώρες στον κόσμο κάνουν άγώνα δρόμου για την κατοχύρωση μιάς καλής θέσης στην παγκόσμια παραγωγή, μεταξύ άλλων δε και η Μαλαισία. Στην βόρεια Βόρνεο που της άνηκει καλλιεργεί φοινικόδεντρα των οποίων το λάδι, που χρησιμοποιείται σε ποσοστό 5% στο γνωστό ντζελ, είναι βασικό εξαγωγικό προϊόν της χώρας: Το 86% των 14.000.000 τόνων του εξάγεται, κυρίως στην Εύρωπη, μάλιστα εταιρείες σαν τις IOI Corp και Kuok Oil & Grains δημιουργούν διυλιστήρια σε εύρωπαϊκό έδαφος για να προωθήσουν τις εξαγωγές τους. Είναι λοιπόν προφανής η άνάγκη να βρεθεί έδαφος για νέες φυτείες φοινικόδεντρων και αυτό είναι των τροπικών δασών της Ινδονησίας: Άλλοτε εταιρείες (ντόπιες μά και από τη Μαλαισία) κι άλλοτε άπλοι άγρότες βάζουν φωτιά στα δάση και δημιουργούν τον άπαραίτητο χώρο - μάλιστα έσχάτως μία έκταση ίση με τη μισή Όλλανδία στην περιοχή Καλιμαντάν, με κινεζικά χρήματα, έτοιμάζεται ν' άποτελέσει τη μεγαλύτερη φυτεία του κόσμου. Το 1996 ο καπνός από τις φωτιές είχε στείλει στα νοσοκομεία 40.000 ανθρώπους και προχθές η κατάσταση ξεπέρασε πάλι τα όρια συναγερμού.

Πάντως είναι μία πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία αυτή των βιοκαυσίμων και έχει και έλληνικό - και θρακικό - ενδιαφέρον. Δέν είναι

μόνο οι τριτοκοσμικές χώρες που στράφηκαν στην παραγωγή βιοκαυσίμων, π.χ. η Βραζιλία που παράγει - κι εξάγει παντού - άιθανόλη από το ζαχαροκάλαμο, κατασκευάζει στην Embraer κινητήρες άιθανόλης και σχεδιάζει νέες επενδύσεις 6 δισ. \$ για νέες φυτείες. Είναι οι ΗΠΑ που παίρνουν την άιθανόλη από το καλαμπόκι κι άντικατέστησαν το 3% των καυσίμων τους. Είναι η Γερμανία, πρώτη παγκοσμίως στην παραγωγή βιοντζελ, με χρήση έλαιουκράμβης και σόγιας. Είναι εταιρείες σαν τη Shell και την BP που επενδύουν στη διανομή άιθανόλης και βιοκαυσίμων.

Και μεις; Η Ε.Ε. στοχεύει στη χρήση 6% βιοκαυσίμων ως το 2010 κι έπιδoteί τις σχετικές καλλιέργειες (45 € ανά έκταριο καλλιέργειας ενεργειακών φυτών), καθώς είναι άδύνατον ο Εύρωπαϊός άγρότης να συναγωνιστεί την τιμή του Βραζιλιάνου ή του Κινέζου. Ωστόσο αυτό που φαντάζει ριζική λύση είναι η παραγωγή άιθανόλης από τη βιομάζα, όλόκληρο δηλαδή το φυτό, με τη μετατροπή της κυτταρίνης σε γλυκόζη ήδη εταιρείες σαν τη Shell και τη Volkswagen κάνουν τεράστιες επενδύσεις και προόδους - ή καλλιέργεια όποιουδήποτε φυτού, δέντρου κτλ με μεγάλη μάζα θα μπορεί να καλύψει τις ενεργειακές άνάγκες μά και να βγάλει από το άδιέξοδο τον άγροτικό μας κόσμο.

ένα τελευταίο τείχος της ντροπής, βρίσκεται στη Λευκωσία.» Επιπρόσθετες εξηγήσεις θα ήταν ανούσιες. Ο ίδιος ο Patrick Devedjian που έχει αρμενική καταγωγή, γνωρίζει πολύ καλά την τουρκική επεκτατική στρατηγική και όπως ζει σ' έναν χώρο όπου όχι μόνο μπορεί να εκφραστεί αλλά και να επηρεάσει όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση με τις απόψεις του, επιδιώκει σημαντικές τροποποιήσεις σε σχέση με την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας διότι μόνο η προνομιούχα σχέση μπορεί να γίνει αποδεκτή και αυτό μόνο και μόνο εφόσον συμμορφωθεί η Τουρκία στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το γαλλικό πνεύμα ενισχύει ουσιαστικά τον αγώνα για την απελευθέρωση της Κύπρου. Πρέπει όμως να είμαστε συντονισμένοι όλοι οι Ευρωπαϊοί. Διότι πριν μερικά χρόνια το κυπριακό αλλά και το ελληνικό πλαίσιο δεν ήταν καθόλου θετικά όσον αφορά μια πραγματική λύση του Κυπριακού. Υπάρχουν βέβαια ακόμα μερικές τάσεις που προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα απαράδεκτα λάθη του παρελθόντος. Πρέπει όμως να τα ξεπεράσουμε όλα αυτά και να δημιουργήσουμε ένα καταλυτικό πλαίσιο μέσω του γαλλικού πνεύματος. Οραματιστές όπως ο Κρανιδιώτης κατάφεραν να μετατρέψουν το κυπριακό σε ευρωπαϊκό, οι προσφυγές άλλαξαν ριζικά τη στρατηγική μας θέση και την τουρκική στάση, πρέπει όμως τώρα να συντονίσουμε και ν' αφήσουμε πίσω μας στρατηγικές της σιωπής. Το διεθνές δίκαιο υπάρχει και πρέπει να το ενεργοποιήσουμε για να μην είμαστε μόνοι πια σε αυτόν τον αγώνα. Το ευρωπαϊκό πλαίσιο είναι δημιουργικό διότι λειτουργεί ως ένα δίκτυο και δυναμικό και αποτελεσματικό. Έχουμε κοινά συμφέροντα και κοινούς στόχους. Το γράμμα του Γάλλου Προέδρου προς τον Τάσο Παπαδόπουλο είναι ενδεικτικό. «Μην μας απογοητεύετε.» Δεν πρέπει να περιμένουμε από τους άλλους να ζητήσουν περισσότερα από μας για μας. Πρέπει να διεκδικήσουμε την ύπαρξή μας μέσα σε ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Το γαλλικό πνεύμα και το Κυπριακό

N. Λυγερός

Ντομνίκ ντέ Βιλπέν

Η αλλαγή φάσης στη Γαλλία όσον αφορά στο κυπριακό μέσω του ανατολικού ζητήματος είναι πια καθοριστική. Το έργο των οργάνων σχετικά με την ενημέρωση της Ε.Ε. και ειδικά της Γαλλίας είναι πια φανερό. Τα εσωτερικά γεγονότα έπαιξαν και αυτά τον ρόλο τους όμως δεν εξηγούν πια το ύφος και της γαλλικής κυβέρνησης και της γαλλικής διπλωματίας. Και πρόσφατα μάλιστα μέσω του πολιτικού συμβούλου Patrick Devedjian εμφανίστηκε ολοφάνερα αυτό που ονομάζουμε το γαλλικό πνεύμα, αυτό που εφηύρε τη Χάρτα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διότι για πρώτη φορά υπήρξε μια άμεση αναφορά στον κατοχικό στρατό της Τουρκίας. Πιο συγκεκριμένα ο πρώην υπουργός μίλησε για την αναγκαιότητα της αλλαγής της τουρκικής νοοτροπίας «Θα πρέπει η Τουρκία να τερματίσει κάθε στρατιωτική κατοχή πριν αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις περί ένταξης.» Και πρόσθεσε με έναν απόλυτα ξεκάθαρο τρόπο ότι «Αν η Angela Merkel κερδίσει τις εκλογές στη Γερμανία, πιστεύω ότι το Παρίσι και το Βερολίνο θα μπορέσουν να συμφωνήσουν και να ζητήσουν από τους Τούρκους να αποσύρουν τον στρατό τους πριν γίνει οποιαδήποτε διαπραγματεύση. Θα ήταν μια πράξη αξιοπρέπειας. Σήμερα, υπάρχει στην Ευρώπη

ΥΓΕΙΑ & ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Επικοινωνιακή πατάτα!

Ωραίος ο «ικανός» εξ ου και «δημοφιλής» υπουργός Υγείας Νικήτας Κακλαμάνης. Πιέζει ο «αποτελεσματικός» και «ανθρώπινος» να πάει για... δήμαρχος! Το προεξοφλεί και το καλλιεργεί σχεδόν ως δεδομένο! Μα τέτοια υπουργοδιώχτρα κατάσταση αντιμετωπίζει στο υπουργείο του; Εμ βέβαια, στον ελληνικό λαϊκιστικό παράδεισο όπου η ζωή είναι κόλαση για κάποιους καλοπροαίρετους, η Υγεία, το λούστρο δηλαδή του αείμνηστου πατέρα του Φωφακίου, θα ξέφυγε; Μα μπορεί να πιστένει κάποιος ότι ο Καραμανλάκος και ο Κακλαμάνκος θα μπορούσαν να τακτοποιήσουν τις βαθιά ριζωμένες στρεβλώσεις στον τομέα της υγείας; Εντάξει, καλή η αιογράφηση του Γιώργου Γεννηματά, η μαφία της υγείας όμως και η κακή υλοποίηση των οραματισμών του δεν μας επιτρέπουν εμάς, ως ρεαλιστών να αποδεχόμαστε άκριτα την απόλυτα τεθωρακισμένη υστεροφημία του. Η στράτευση του υπέρ των αδυνάτων, η ευαισθησία και το φιλολαϊκό ρητορικό του πάθος από μόνο τους, ως πολιτικός «ηρωισμός», ούτε γιατρεύουν ούτε εξοικονομούν πόρους υπέρ της ποιότητας μεταχείρισης των ασθενών. Ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις, λέει ένα ρητό και ίσως η κατάσταση στο χώρο της υγείας να αποτελεί την αντιπροσωπευτικότερη επαλήθευσή του.

Και δέν νεοδημοκρατίζουμε χαρακτηρίζοντας «ηλεκτρική καρέκλα» το υπουργείο Υγείας, ώστε να απαλύνουμε τις ευθύνες της Ν.Δ. Ίσα ίσα. Ενδεικτικά, είναι πρόσφατη η αγανακτισμένη δημοσιοποίηση των απόψεων του συγκροτημένου στελέχους της Ν.Δ. κ. Βουζουκιάδη για την αιφνίδια αντικατάστασή του στη θέση του διοικούντος το Ίδρυμα για παιδιά με χρόνιες αναπηρίες (Φατήρ Γιακά). Εμάς μας έπεισε ο κ. Βουζουκιάδης για το μάχαλο στον τομέα ευθύνης του εδώ διορισμένου από την κυβέρνηση Περιφερειάρχη Υγείας κ. Σπυριδόπουλου. Πιθανότατα μάλιστα το μάχαλο αυτό προκλήθηκε με πλήρη καταλογισμό κατά τις σχετικές αποφάσεις του κ. Σπυριδόπουλου και καθόλου λόγω ατυχών ή επιδόλων υπολογισμών του. Το γεγονός ότι ο κ. Σπυριδόπουλος αντικατέστησε με ευπρέπεια τον ανεκδιήγητο περιφερειάρχη υγείας του ΠΑΣΟΚ (Κασάπη) δεν αποτελεί ελαφρυντικό ούτε για τον ίδιο ούτε για τους πολιτικούς του προϊσταμένους. Η ίδια εντύπωση ακαταλληλότητας των άπειρων, αστοιχειώτων και πεινασμένων (για δόξα) «ημετέρων» που χρίζονται εν μια νυκτί «στελέχη» και «σύμβουλοι» στο πλαίσιο των «αναγκών» στελέχωσης των θέσεων που εφηύρε το πολιτικό μας σύστημα για να βολέψει εις βάρος του κοινωνικού συνόλου κομματικούς κρικούς, συγγενείς, γκόμενες, τιράκια κτλ, μας δημιουργήθηκε και με την περίπτωση της μαζικής δηλητηρίασης ασθενών και των γενικότερων συνθηκών καθαριότητας στο Νοσοκομείο Ηρακλείου, στα τέλη Ιουλίου. Η αδέξια δε απολογητική τηλεοπτική τοποθέτηση - σουρωτήρι του εκεί διοικητή (ενώ έφθανε ένα απλό «συγγνώμη, εργαζόμαστε αποφασιστικά για να καθαρίσουμε την κατάσταση ως παθόντες πια») ήρθε να δικαιώσει τις υποψίες μας για το αστήρικτο των διθυράμβων που συνοδεύουν συνήθως τις τοποθετήσεις «νέων επιστημόνων» ως εγκάθετων σε θέσεις - φιλέτα με αμιγή κριτήρια προσωπικών εξυπηρετήσεων. Για να μη συζητήσουμε τώρα την προαναγγελθείσα πρόσληψη - «αποκατάσταση» περίπου 10.000 αγροφυλάκων (α χα χα χα!) την

ίδια στιγμή που κατά δήλωση του ίδιου του υπουργού Υγείας υπάρχει έλλειψη πόρων για να καλυφθούν τα άμεσα επείγοντα κενά 9.000 περίπου νοσηλευτών. Η ίδια η ναυαρχίδα του μετριοπαθούς φιλοκυβερνητικού τύπου Καθημερινή (17-7-2005) εξανέστη για αυτήν την αναίτια επιβάρυνση των φορολογούμενων «για να γίνουν φανλοκρατικοί διορισμοί "γαλάζιων παιδιών", όταν στα νοσοκομεία οι έλλειψεις σε γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό είναι τραγικές», όπως κατά λέξη αναφέρει σε κεντρικό της θέμα.

Όσον δε αφορά ειδικά την Κομοτηνή, μπορεί να είναι αληθινό όνειδος αυτό το νοσοκομείο για την γενέτειρα του υφ. Εξωτερικών - που τυγχάνει και πρωτεύουσα Περιφέρειας - αλλά δυστυχώς δεν βλέπουμε φως στο τούνελ, παρά τις υποσχέσεις Στυλιανίδη στην πρόσφατη επίσκεψή του εκεί. Η πάθηση είναι χρόνια, τα προβλήματα δομικά και η θεραπεία χρειάζεται γιγάντια προσπάθεια και πολύ χρήμα (που δεν βλέπουμε να περισσεύει...). Έτσι μάλλον θα πρέπει να συμβιβαστούμε με την ιδέα ότι θα παραμείνουμε νοσηλευτικά σε μεγάλο βαθμό ακάλυπτοι και θα παρηγορούμαστε με την παρουσία της Εγνατίας που έφερε κοντύτερα την Αλεξανδρούπολη, την Ξάνθη και την Θεσσαλονίκη...

Τέλος, αγαπητοί κύριοι της κυβέρνησης, πρέπει να κατανοήσετε κάτι όσον αφορά τη σχέση σας με την ευμεγέθη, παρά τα θρυλούμενα, σκεπτόμενη μερίδα Ελλήνων πολιτών: όσο περισσότερα προβλήματα επαίρεστε ότι ανιχνεύετε χωρίς να τα επιλύετε (ακόμα κι αν τα επιλύετε μερικώς), όσο δεν φροντίζετε ταυτόχρονα για τη λύση τους και την τιμωρία των προκλητικά ενεργούντων ή αδιάφορων «αρμοδίων», τόσο περισσότερο εκτίθεστε. Δεν μπορεί ας πούμε έτσι χαλαρά και «καταγραφικά» να διαβάζουμε ότι εγκαταστάθηκε ελεγκτικός μηχανισμός στο Υπουργείο Υγείας και έγινε απογραφή και αποτίμηση των αποθεμάτων των αναλωσίμων στα νοσοκομεία με εντυπωσιακά αποτελέσματα όπως ανεύρεση υλικών τεράστιας αξίας που αράχνιαζαν στις αποθήκες! Η ακόμη να γίνεται από τις αρχές καταγραφή των αγορών σε όλα τα νοσοκομεία φέρνοντας στο φως δεκάδες περιπτώσεις αλόγιστης σπατάλης χωρίς η πληροφορία να συνοδεύεται με κατάλογο υπευθύνων που τιμωρήθηκαν και πώς! Μα καλά, όλα αυτά τα προβλήματα δεν φέρουν ονοματεπώνυμο; Η έστω προσδιορισμό του ποια ακριβώς υπηρεσία φταίει; Καμιά φυλακή; Καμιά αποπομπή; Καμιά υποβάθμιση; Κάποιο πρόστιμο; Κάποια αναφορά σε στοιχειώδη ποινή βρε αδερφέ! Μας αρκεί έστω και η δημόσια διαπόμπευση! Τίποτα πια; Πλήρης ατιμωρησία και ανωνμία επειδή ισχυρίζεστε ότι «από δω και πέρα» επιχειρείτε σοβαρά να μεταβληθεί προς το καλύτερο η κατάσταση; Εκτίθεστε κύριοι της κυβέρνησης, εκτίθεστε! Και η πιθανότατη νίκη στη δημαρχία των Αθηνών το 2006 δεν θα αποτελέσει βάλαμο... Ο κόσμος που καταψήφισε το ΠΑΣΟΚ θέλει εκτός από ... σπέρμα (άφθονο και με εσάς, ελάτε τώρα) και αίμα!

ΖΟΥΜΕΡΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

Τσαλακωμένος στο περιθώριο της κοινωνίας
στιγματισμένος άνεργος, αποπροσανατολισμένος αιθεροβάμων
στη μπούκα του κανονιού
στο περιθώριο συνομιλιών όλου σου του περίγυρου
Ραγίζουν οι διαδρομές σου
Ξεσκίζουν τα πανιά
και δεν σου πιστώνεται περιθώριο λάθους
Μοιάζεις παραμεθόριος ξεχασμένη
Σιχναίνεις το περιθώριο.
Όμως στο περιθώριο του τετραδίου σου πάντα
σημείωνε ο δάσκαλος τις βελτιωτικές του παρατηρήσεις
Στο περιθώριο του παραδεκτού έδρασε ο καλός Σαμαρείτης
και να που περπάτησε στο ιστίο
σε νηνεμία Νη τω Δία.
Στα χνάρια του
το περιθώριο ξεχαρίζει την ιδιομορφία
του παιδιού-θαύματος.
Από εκεί φυσά η ορμή που διαπερνά τα στεγανά
που στύβει το ζουμί και πλάθει πέτρα.

Γιάννης Στρούμπας

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

Καθώς στις 24 Ιουλίου συμπληρώθηκαν 82 χρόνια από την Συνθήκη της Λωζάννης, το νεότευκτο Εξόριστο Κουρδικό Κοινοβούλιο διοργάνωσε στην έλβετική πόλη συνέδριο με προφανή στόχο την άμφισβητηση της Συνθήκης που έθαιψε για όκτώ δεκαετίες τα όνειρα των Κούρδων για ανεξάρτητο κράτος. Έτσι, βρεθήκαμε κι έμεις ως προσκεκλημένοι εκεί, προκειμένου να εκθέσουμε την σημασία της Συνθήκης για την Ελλάδα του σήμερα, σε μία χρονική συγκυρία μάλιστα που φέρνει την ίδρυση Κουρδικού κράτους στο Βόρειο Ιράκ τόσο κοντά (βάσει του Συντάγματος που θα ψηφιστεί τον Οκτώβριο θα είναι θέμα 8 ετών!).

Νά σημειωθεί ότι με την ίδια ευκαιρία στη Λωζάννη μαζεύτηκαν για να πανηγυρίσουν την επέτειο ίδρυσης του νεότερου τουρκικού κράτους και τα φασιστοειδή της γείτονος, με επώνυμους καλεσμένους τους Ραούφ Ντενκτάς και Ντογού Περντιντέκ (ό δεύτερος μάλιστα συνελήφθη κι οδηγήθηκε για λίγο στον Εισαγγελέα, αφού επιμένει να άμφισβητεί την Άρμενική Γενοκτονία, πράγμα που είναι άδίκημα στην Έλβετία). Ακολουθεί ή όμιλία του Κώστα Καραϊσκού:

Πρώτα απ' όλα θέλω να ευχαριστήσω την οργανωτική επιτροπή για την εύγενική και τιμητική της πρόσκληση και χαιρετίζω το συνέδριο εύχομενος κάθε επιτυχία. Όμως, πριν παρουσιάσω το θέμα μου, για τις συνέπειες της Συνθήκης της Λωζάννης στην νεώτερη Ελλάδα, νιώθω ήθικα υποχρεωμένος να αναφερθώ σε μία πολύ νεότερη και δυστυχώς μαύρη σελίδα της ιστορίας μας. Και αναφέρομαι στον θλιβερό Φεβρουάριο του 1999, στην παράδοση του Κούρδου ηγέτη **Αμπντουλάχ Οτζαλάν** στις τουρκικές Αρχές, με την πατρίδα μου σε έναν ρόλο που δεν θα ήθελα να χαρακτηρίσω. Έκ μέρους του άπλου Έλληνα πολίτη, που ένωσε τόση ντροπή και ταπείνωση τις ημέρες εκείνες, ζητώ συγγνώμη για τις όποιες ενέργειες, λάθη ή ανεπάρκειες της κυβέρνησης Σημίτη που οδήγησαν τον μέν Αμπντουλάχ Οτζαλάν στο Ίμραλι, τις δε έλληνοκουρδικές σχέσεις στο χειρότερο σημείο τους. Εύχομαι το τραύμα που δημιουργήθηκε να θεραπευτεί και οι λαοί μας να επιστρέψουν στον δρόμο της συναλληλίας και της αλληλοκατανόησης.

Η υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάννης ήταν για τον ελληνισμό ή τελετή ταφής των γεωπολιτικών και άλυτων των όνειρων. Ήταν επίσης ή τελευταία πράξη του δράματος που κατέληξε στον ξεριζωμό των Ελλήνων από τα μικρασιατικά και ποντιακά παράλια μετά από συνεχή παρουσία 3.000 χρόνων τουλάχιστον. Ήταν αποτέλεσμα έσφαλλμένων πολιτικοστρατιωτικών επιλογών της ελληνικής πλευράς; Ήταν απόρροια της πρόσδεσης των εθνικών μας πόθων στο ιμπεριαλιστικό άρμα της Βρετανίας; Ήταν μία αναπόφευκτη εξέλιξη, απότοκος των εθνικών κινημάτων που πυροδότησε ή Γαλλική Επανάσταση και ή δημιουργία του Έθνους - Κράτους; Ίσως να ήταν και όλα αυτά μαζί. Αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι αποτέλεσε την εθνικάθαρση στην όποια βασίστηκε το σύγχρονο τουρκικό κράτος. Μία εθνικάθαρση που σχεδιάστηκε από μη Τούρκους (θυμίζω εδώ την συντριπτική παρουσία των ντομμέδων στο νεοτουρκικό κίνημα), στηρίχτηκε στους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς (χαρακτηριστικός ή ρόλος της Γερμανίας) και εξέλειψε το χριστιανικό στοιχείο - πρώτα τους Αρμένιους και μετά τους Έλληνες - από την Μικρασία. Όταν άργότερα φάνηκε πώς ή κουρδική ταυτότητα άντιστεκόταν στην «εύτυχία να λές είμαι Τούρκος», έσεις ξέρετε καλύτερα από έμένα το τί συνέβη...

Η απώλεια της Μικρασίας, που έπισηφραγίστηκε με την Συνθήκη της Λωζάννης, δεν έθεσε άπλως το στενό πλαίσιο στο όποιο θα έκινε στο εξής ή Ελλάδα. Άκρωτηρίασε την αυτοεικόνα του ελληνισμού. Μετέβαλε συνολικά τον

γεωπολιτικό του προσανατολισμό. Άλλαξε άρδην την πληθυσμιακή σύνθεση στον σημερινό έλλαδικό χώρο με το 1.000.000 πρόσφυγες που συνέρευσαν μετά την Καταστροφή του 1922. Καί, δυστυχώς, έβαλε τα θεμέλια για τη μελλοντική επιθετικότητα της Τουρκίας σε βάρος της Ελλάδος.

Εδώ πρέπει να θυμίσω ότι με τη Συνθήκη, πέρα από τον καθορισμό των όριων της σύγχρονης Τουρκίας, είχαμε και την Σύμβαση Υποχρεωτικής Άνταλλαγής των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Βεβαίως ήταν μία συμφωνία που το όνομά της ήταν κάπως είρωνικό για τους άμέτρητους νεκρούς και πρόσφυγες της ελληνικής πλευράς, για τους

Οί ύπογραφές που πέσαν πίσω από αυτούς τους τοίχους
άκόμη ματώνουν στο Κουρδιστάν

όποιους καμμία άνταλλαγή δεν είχε πιά νόημα. Και στο σημείο αυτό θέλω να υπογραμμίσω μία μεγάλη στιγμή της ιστορίας του ελληνικού λαού, καθώς δεν μαρτυρείται κανένα αντίπονο, καμμία άντεκδίκηση σε βάρος των 500.000 περίπου μουσουλμάνων που ζούσαν άκόμη στην Ελλάδα, τη στιγμή που στην Μικρασία το ελληνικό αίμα έρεε κρουνηδόν. Από την υποχρεωτική αυτή μετοικεσία χριστιανών και μουσουλμάνων έξαιρέθηκαν οι Ρωμιοί της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τένεδου και οι μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης. Η Συνθήκη, έχοντας δεδομένο το θωμανικό παρελθόν σε σχέση με τα μειονοτικά και ανθρώπινα δικαιώματα, προέβλεπε με κάθε λεπτομέρεια τις υποχρεώσεις που αναλάμβανε ή Τουρκία έναντι των μη μουσουλμανικών κοινοτήτων της, δεσμεύοντας την, υποτίθεται, σε μία πολιτική άναγνώρισης και σεβασμού. Φυσικά τα ίδια προβλέπονταν ως υποχρεώσεις και για την Ελλάδα έναντι των μουσουλμάνων της Θράκης αλλά είναι χαρακτηριστική ή άναφορά του κειμένου ειδικά στις υποχρεώσεις της Τουρκίας. Δυστυχώς καμμία ύπογραφή δεν άποδείχθηκε ικανή να περιορίσει τον κεμαλικό αυταρχισμό.

Η παραμονή των 120.000 Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης έπιδιώχθηκε από την ελληνική πλευρά. Ήταν μία πλούσια και ισχυρή παρουσία ήλικίας 1600 χρόνων, το πλήρωμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ταυτοχρόνως ήταν ή ραχοκοκκαλιά της οικονομικής ζωής της πόλης, ή όποια άν εξέλιπε σε μία νύχτα το πρόβλημα θα ήταν μεγάλο και για την ίδια την Τουρκία. Η άριθμητική και οικονομική της συρρίκνωση άρχισε από την έπομένη των ύπογραφών της Συνθήκης και συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, παρά την ουσιαστική της εξαφάνιση (άριθμεί πιά λιγότερα από 2000 άτομα, κυρίως ύπέργηρα). Άπαγορεύσεις άσκησης επαγγελμάτων, ειδικές έξοντωτικές φορολογίες, τάγματα έργασίας, κρατικά σχεδιασμένα πογκρόμ, μαζικές άπελάσεις, μυστικοί ρατσιστικοί νόμοι, κλείσιμο της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, άρπαγές περιουσιών, όλα αυτά ήταν άδύνατον να τα άντέξει μία άστική κοινότητα που ζούσε σε ένα έχθρικό κράτος και δεν είχε καμμία σοβαρή βοήθεια από την Ελλάδα. Είναι χαρακτηριστική ή περίπτωση του άνθελληνικού πογκρόμ που εξαπέλυσε τον Σεπτέμβριο του 1955 το τουρκικό κράτος, σε άγαστή πάντα συνεργασία με το παρακράτος (της όργάνωσης «Η Κύπρος είναι τουρκική»). Άφορμή ήταν ή άντιαποικιακός άγώνας των Ελλήνων της Κύπρου κατά των Άγγλων, με αίτημα την Αυτόδιάθεση και την Ένωση με την Ελλάδα. Σε κείνη λοιπόν την κρίσιμη συγκυρία, όπου κρίθηκε όριστικά ή μοίρα του Κωνσταντινουπολιτικού

Έλληνισμού, ή παρέμβαση των ΗΠΑ ήταν όχι προς την Τουρκία που έγκληματούσε αλλά προς την Ελλάδα, καθώς το μόνο μέλημα των Άμερικανών ήταν ή διασάφηση της ενότητας εντός του ΝΑΤΟ.

Τα ίδια περίπου έζησαν και οι 6.000 Έλληνες κάτοικοι των νησιών Ίμβρος και Τένεδος. Τα δυο νησάκια του Αιγαίου, παρά τον άμειγώς ελληνικό πληθυσμό τους, δόθηκαν στην Τουρκία για τους σαφείς γεωπολιτικούς λόγους που δικαιολογεί ή θέση τους στην έξοδο των Στενών των Δαρδανελίων. Υποτίθεται ότι ή Τουρκία θα τους έκχωρούσε ένα ειδικό καθεστώς άυτοδιοίκησης (άρθρα 14 και 37-44 Γ' Τμήματος) και προστασία όλων των δικαιωμάτων τους: πολιτικών, γλωσσικών, εκπαιδευτικών, θρησκευτικών. Τα άρθρα αυτά λογίστηκαν για «εμελιώδεις νόμοι», που σημαίνει ότι κανένας τουρκικός νόμος ή διοικητική πράξη δεν θα μπορούσε να τα άνατρέψει. Τί συνέβη στην πραγματικότητα; Πριν κλείσει διμνημό από την ύπογραφή της Συνθήκης, Τούρκος

κυβερνήτης έγκαταστάθηκε στο νησί και καταργήθηκε κάθε μορφή άυτοδιοίκησης, ενώ 64 δικηγόροι, γιατροί, δάσκαλοι και έμποροι χαρακτηρίστηκαν άνεπιθύμητοι και σε άλλους 1500 άπαγορεύτηκε ή επιστροφή. Όλα τούτα κατοχυρώθηκαν και με νόμο (1151/1927). Τα μέτρα κατά των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης ίσχυσαν κι εδώ: Φόροι (βαρλίκ), κατασχέσεις περιουσιών, έπιτρατεύσεις στα Τάγματα Έργασίας (Άμελέ Ταμπουρού), έξορις ήγετικών στελεχών... Επίσης, λόγω της άποκλειστικής ελληνικής παρουσίας στα νησιά και του άγροτικού χαρακτήρα του πληθυσμού, είχαμε και άλλα μέτρα: Δημεύσεις γης, έποικισμός, δημιουργία άνοικτών άγροτικών φυλακών και στρατιωτικών μονάδων για τρομοκράτηση του νότιου πληθυσμού, καταστροφή και άρπαγή των 248 από τις 262 εκκλησίες της Ίμβρου (με άπαγόρευση της έπισκευής τους) και 6 περιπτώσεις καταγεγραμμένων φόνων Ελλήνων που ποτέ δεν έξιχνιάστηκαν. Το άποτέλεσμα είναι να βρίσκονται σήμερα στην Ίμβρο 300 περίπου Ρωμιοί (στην Τένεδο δεν μέινανε πάνω από 50) και 8.000 Τούρκοι.

Τί συνέβη στον αντίποδα; Η μουσουλμανική μειονότητα σήμερα άποτελεί το 1/3 περίπου του πληθυσμού στην ελληνική Θράκη, άριθμώντας περί τα 120.000 άτομα. Η Τουρκία, έχοντας βγει νικήτρια από τον πόλεμο του 1922, έπεδίωξε εύθως έξ άρχης να παρέμβει στο έσωτερικό της ελληνικής έπικράτειας και να αναλάβει την ήγεσία του μουσουλμανικού πληθυσμού της. Ήδη από την δεκαετία του '20 και του '30 κατάφερε να άπομακρυνθούν από την εύάισθητη περιοχή οι άντικεμαλιστές Τούρκοι και Τσερκέζοι που είχαν έρθει στην Ελλάδα διαφεύγοντας από την κεμαλική Τουρκία, με κορυφαία περίπτωση αυτήν του τελευταίου Όθμανού σείχουλισλάμη, του Μουσταφά Σαμπρή Έφέντη. Άργότερα, κι ενώ ή μουσουλμανικός πληθυσμός χωρίστηκε σε νεωτεριστές και συντηρητικούς, κατάφερε όχι μόνο να περάσει την χρήση του λατινικού άλφαβήτου στην μειονοτική εκπαίδευση αλλά και να αναλάβει πλήρως τον έλεγχο της τελευταίας με τα Μορφωτικά Πρωτόκολλα που ύπογράφηκαν μεταξύ των δυο χωρών (1951, 1968). Όταν στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα το Κυπριακό έπιδεινώσε τις έλληνοτουρκικές σχέσεις, οι διαωμοί των Ελλήνων στην Τουρκία είχαν τα διοικητικά τους άντίμετρα (στερήσεις ίθαγένειας όσων έφευγαν από τη χώρα, περιορισμένες άδειοδοτήσεις, πολιτικές άδηλων διακρίσεων...) στη Θράκη σε βάρος των μουσουλμάνων. Έτσι ή πληθυσμός τους περιορίστηκε δημογραφικά και ψυχικά τέθηκε άπέναντι. Ο κεμαλικός έθνικισμός μπορεί να μίν διαπότισε τον άπλο μειονοτικό

πολίτη, όμως είναι πιά ή άπόλυτος κυρίαρχος στην ίθνουςα του. Τελεταίο έμπόδιο στην όριστική του έπικράτηση είναι ή έθνοτική πολυμορφία του μουσουλμανικού πληθυσμού. Δεν έχει νόημα να μπορούμε σε λεπτομέρειες για το πώς συγκροτήθηκε ή τουρκική ομάδα εντός αυτού, ούτε παρουσιάζει κάποια ιδιαιτερότητα ή τσιγγάνικη συνιστώσα του. Άξίζει όμως μικρής άναφοράς ή παρουσία του Πομακικού πληθυσμού στην όρεινή Ροδόπη, μίας σλαβόφωνης κοινότητας 35.000 περίπου ανθρώπων που περιλαμβάνει και μία ομάδα μερικών χωριών μεκτασιδών.

Παρά την πρόβλεψη της Συνθήκης της Λωζάννης για σχολική διδασκαλία της μητρικής γλώσσας στους μειονοτικούς πληθυσμούς, το πομακικό ιδίωμα - άγραφο μέχρι πριν μία δεκαετία - έμενε πάντα στο περιθώριο. Παντού, σε ΜΜΕ, σε σχολεία, δικαστήρια, εκλογικά κέντρα, ύπηρσεις, προβλέπεται χρήση της τουρκικής και μόνο γλώσσας. Άκόμα και ή όρος «Πομάκος» και «πομακικός» ήταν μέχρι πρόσφατα άπαγορευμένος από την κεμαλική ήγεσία της μειονότητας και στη θέση του χρησιμοποιούσαν τον όρο «όρεσίβιοι Τούρκοι» (νομίζω ότι κάτι θυμίζει ή όρος στους παριστάμενους...) και όταν πιά άναγκάστηκαν έκ των πραγμάτων να μιλήσουν για Πομάκους, το έκαναν προσπαθώντας να τους εντάξουν στα τουρκικά φύλα. Πέρα όμως από τον έκτουρκισμό της συνείδησης του πληθυσμού, επιδιώκεται μεθοδικά και ή έκτουρκισμός του πολιτισμού. Πανηγύρια, γιορτές, έθιμα, αλλά και παραδοσιακά φαγητά, φορεσιές κτλ, τυπικά πομακικά, παρουσιάζονται ως τουρκικά: τίποτε μέσα στον μουσουλμανικό πληθυσμό της Θράκης δεν πρέπει να θυμίζει την καταγωγική του πολυμορφία.

Βλέποντας σήμερα, 82 χρόνια μετά, τις πρόνοιες της Συνθήκης της Λωζάννης και των σχετικών με αυτήν κειμένων, διαπιστώνουμε ότι:

- 1) Η Ελλάδα κέρδισε με τον έπώδυνο τρόπο της άνταλλαγής των πληθυσμών μία όμοιογένεια που άποτελεί ένα σπουδαίο συνεκτικό στοιχείο για την κρατική της όντότητα
- 2) Η Τουρκία άπέδειξε το πόσο τιμā της ύπογραφή της με τις άμέτρητες παραβιάσεις της Συνθήκης άναφορικά με τα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα. Η μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης μπορεί να ύπέστη ένα τραύμα αλλά την ίδια στιγμή έκείνη των Ρωμιών στην Τουρκία θανατώθηκε
- 3) Η Συνθήκη της Λωζάννης, όπως πάντοτε συμβαίνει, άποτύπωσε άπλως την ίσορροπία των δυνάμεων της έποχής που ύπογράφηκε. Δυστυχώς, ή άναθεωρητισμός της Τουρκίας στο Αιγαίο, ή είσβολή της στην Κύπρο και ή παρεμβατικότητα της στη ελληνική Θράκη δείχνουν ότι, τα τελευταία 30 χρόνια ιδίως, ή ίσορροπία έχει αλλάξει σε βάρος της πατρίδας μου. Είναι λοιπόν άνάγκη να άποκατασταθεί πριν κάποια άλλα τετελεσμένα μάς όδηγήσουν σε κάποια άλλη, άκόμη χειρότερη Συνθήκη...

Μπιρελίκια όχτάσπυρα!

§

Νά τό μυστικό της έπιτυχίας που 'λεγε και ή Στάρτάλι: Κολάκενε την μετριότητα, άπόφειγε την πρωτοτυπία και θυσίαζε στη μόδα

§

Κάποιος άγνωστος έπισκέπτης βαράει την έξώπορτα ένος άφιλόξερον. Ποιός είναι; φωνάζει ή ροικοκίρης από μέσα, έμεις δέν περιμένουμε κανένα. Άνοιξε, ή Χάρος είναι, άκούγεται ή φωνή άπ' έξω, και γώ δέν περιμένω κανένα!

§

Ή ήλικία σου δέν με ενδιαφέρει, ή βαθμός ύγρασίας σου μόνο

§

Τό εύνοχισμένο τραγί όδηγεί τό κοπάδι. Είναι παστροκό, τακτικό, ύπάκουο, και κυρίως, δέν άποπροσαρτολιζεται εύκολα!

Δόρ Σάρτοο - VRIZO Βουλοισίνς

